

SEANCE DU JEUDI 6 MARS 1986
VERGADERING VAN DONDERDAG 6 MAART 1986ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SOMMAIRE :

CONGES :

Page 522.

COMMUNICATION :

Page 522.

Cour des comptes.

COMPOSITION DE COMMISSIONS (Modifications) :

Page 522.

PROPOSITIONS (Prise en considération) :

Page 522.

M. Henrion. — Proposition de loi modifiant l'article 121 du Code judiciaire.

M. Mouton et consorts. — Proposition de loi abrogeant l'arrêté royal n° 296 du 31 mars 1984 relatif aux membres du personnel de maîtrise, gens de métier et de service des établissements d'enseignement de l'Etat.

M. Flagothier. — Proposition de loi relative à la gestion du personnel dans les services publics, à la dépolitisation de certaines nominations et promotions et à la création d'un Conseil supérieur de la Fonction publique.

M. Gevenois et consorts. — Proposition de loi visant à permettre aux jeunes sportifs de poursuivre leurs activités sportives durant le temps de service militaire.

M. Gevenois et consorts. — Proposition de loi portant statut de reconnaissance nationale en faveur des hommes qui ayant rejoint l'Angleterre en 1940 et avant que l'armée belge soit reconstituée, se sont engagés et ont fait la guerre sous l'autorité d'une armée alliée.

M. C. De Clercq et consorts. — Proposition de loi modifiant la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence.

M. Cardoen et consorts. — Proposition de loi complétant l'article 71 du Code des impôts sur les revenus.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1985-1986
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1985-1986

INHOUDSOPGAVE :

VERLOF :

Bladzijde 522.

MEDEDELING :

Bladzijde 522.

Rekenhof.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES (Wijzigingen) :

Bladzijde 522.

VOORSTELLEN (Inoverwegingneming) :

Bladzijde 522.

De heer Henrion. — Voorstel van wet houdende wijziging van artikel 121 van het Gerechtelijk Wetboek.

De heer Mouton c.s. — Voorstel van wet houdende opheffing van het koninklijk besluit nr. 296 van 31 maart 1984 betreffende de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de rijksinrichtingen.

De heer Flagothier. — Voorstel van wet betreffende het personeelsbeleid in de overheidsdiensten, de depolitisering van sommige benoemingen en bevorderingen en de instelling van een Hoge Raad van het Openbaar Ambt.

De heer Gevenois c.s. — Voorstel van wet strekkende om jonge sportmannen in staat te stellen tijdens hun militaire dienst door te gaan met de beoefening van sport.

De heer Gevenois c.s. — Voorstel van wet tot toekenning van het statuut van nationale erkentelijkheid aan de mannen die in 1940 naar Engeland zijn gegaan en die, voordat het Belgisch leger opnieuw gevormd was, dienst genomen hebben en onder het bevel van een geallieerd leger aan de oorlog hebben deelgenomen.

De heer C. De Clercq c.s. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum.

De heer Cardoen c.s. — Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 71 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

M. Somers et consorts. — Proposition de loi réalisant la réintégration administrative en ce qui concerne les droits à la pension.

Orateurs : M. Péciaux, M. le Président, M. Somers, p. 523.

M. Somers et consorts. — Proposition de loi portant régularisation du travail extra-muros effectué par des détenus pour le compte des pouvoirs publics.

Mme Delruelle-Ghobert et M. Cooreman. — Proposition de loi créant un Institut des juristes d'entreprise.

M. Meyntjens et consorts. — Proposition de loi modifiant l'arrêté royal du 4 mars 1965 d'exécution du Code des impôts sur les revenus.

Mme Van Puymbroeck et M. Vaes. — Proposition de loi interdisant la publicité commerciale dans les écoles.

M. Vervae et consorts. — Proposition de loi abrogeant l'arrêté royal du 4 février 1983 portant nomination du bourgmestre de la commune de Fouron.

Orateurs : M. Lallemand, M. le Président, M. Vervae, p. 522.

M. Gijs et consorts. — Proposition de loi complétant les lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés.

Mme Panneels-Van Baelen et consorts. — Proposition de loi modifiant la loi du 16 décembre 1851 sur la révision du régime hypothécaire.

M. Valkeniers et consorts :

1. Proposition de loi imposant aux administrations communales de l'agglomération bruxelloise l'obligation de communiquer les adresses de tous les nouveaux habitants aux Commissions française et néerlandaise de la culture de l'agglomération bruxelloise;
2. Proposition de loi relative à la détermination du nombre des échevins et à la présentation du bourgmestre;
3. Proposition de loi modifiant l'article 65 de la loi électorale communale;
4. Proposition de loi modifiant l'article 6, § 1er, VIII, et l'article 7 de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles;
5. Proposition de loi accordant aux travailleurs salariés un congé extraordinaire en vue de veiller sur leur enfant malade;
6. Proposition de loi transférant de Hainaut en Brabant certaines communes de la frontière linguistique;
7. Proposition de loi portant suppression des facilités linguistiques dans la commune de Bièvre;
8. Proposition de loi modifiant les lois sur l'emploi des langues en matière administrative;
9. Proposition de loi modifiant l'article 19 de la loi du 30 juillet 1938 concernant l'usage des langues à l'armée;
10. Proposition de loi relative aux connaissances linguistiques requises en vue d'exercer certains mandats politiques des pouvoirs subordonnés dans l'agglomération bruxelloise;
11. Proposition de loi modifiant l'article 909 du Code civil;
12. Proposition de loi modifiant l'arrêté royal du 17 septembre 1975 portant fusion de communes et modification de leurs limites, tel qu'il a été ratifié par la loi du 30 décembre 1975;
13. Proposition de loi portant fédéralisation des soins de santé;
14. Proposition de loi tendant à adapter l'organisation, les responsabilités et les missions de l'Ordre des médecins en ce qui concerne notamment les compétences et le droit de décision.

De heer Somers c.s. — Voorstel van wet houdende de administratieve reïntegratie met betrekking tot het recht op pensioen.

Sprekers : de heer Péciaux, de Voorzitter, de heer Somers, blz. 523.

De heer Somers c.s. — Voorstel van wet houdende de regularisatie van de extra-murosarbeid voor rekening van openbare besturen, uitgevoerd door gedetineerden.

Mevrouw Delruelle-Ghobert en de heer Cooreman. — Voorstel van wet tot oprichting van een Instituut voor bedrijfsjuristen.

De heer Meyntjens c.s. — Voorstel van wet houdende wijziging van het koninklijk besluit van 4 maart 1965 tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

Mevrouw Van Puymbroeck en de heer Vaes. — Voorstel van wet betreffende het verbieden van handelsreclame in de scholen.

De heer Vervae c.s. — Voorstel van wet tot opheffing van het koninklijk besluit van 4 februari 1983 houdende benoeming van de burgemeester van de gemeente Voeren.

Sprekers : de heer Lallemand, de Voorzitter, de heer Vervae, blz. 522.

De heer Gijs c.s. — Voorstel van wet tot aanvulling van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

Mevrouw Panneels-Van Baelen c.s. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 16 december 1851 tot herziening van de rechtsregeling der hypotheeken.

De heer Valkeniers c.s. :

1. Voorstel van wet waarbij aan de gemeentebesturen van de Brusselse agglomeratie de verplichting wordt opgelegd de adressen van alle nieuwe inwoners mede te delen aan de Nederlandse en de Franse Commissie voor de cultuur van de Brusselse agglomeratie;
2. Voorstel van wet betreffende de vaststelling van het aantal schepenen en de voordracht van de burgemeester;
3. Voorstel van wet tot wijziging van artikel 65 van de gemeentekieswet;
4. Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 6, § 1, VIII, en 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
5. Voorstel van wet waarbij aan de werknemers een buitengewoon verlof wordt toegekend voor het oppassen van hun ziek kind;
6. Voorstel van wet tot overheveling van een aantal taalgrensgemeenten uit Henegouwen naar Brabant;
7. Voorstel van wet tot afschaffing van de taalfaciliteiten in de gemeente Bever;
8. Voorstel van wet tot wijziging van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken;
9. Voorstel van wet tot wijziging van artikel 19 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger;
10. Voorstel van wet betreffende de taalkennis vereist in de Brusselse agglomeratie voor de uitoefening van bepaalde politieke mandaten in ondergeschikte besturen;
11. Voorstel van wet tot wijziging van artikel 909 van het Burgerlijk Wetboek;
12. Voorstel van wet tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd door de wet van 30 december 1975;
13. Voorstel van wet houdende federalisering van de gezondheidszorg;
14. Voorstel van wet tot aanpassing van de organisatie, de verantwoordelijkheden en de taken van de Orde van geneesheren, meer bepaald inzake de bevoegdheid en het beslissingsrecht.

M. Mouton et consorts. — Proposition de loi modifiant en matière de sécurité sociale, de prestations sociales garanties et d'allocations sociales non contributives, le point de départ du délai d'appel et d'autres délais de recours prévus par le Code judiciaire.

Mme Van Puymbroeck et consorts. — Proposition de résolution relative aux violations des droits de l'homme au Kurdistan.

QUESTION ORALE DE M. KENZELER AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR « L'APPLICATION DE LA LOI DE REDRESSEMENT DU 22 JANVIER 1985 POUR CE QUI EST DES OBLIGATIONS IMPOSEES AUX ENTREPRISES EN MATIERE D'EMPLOI ET DE REDUCTION DU TEMPS DE TRAVAIL » :

Orateurs : M. Kenzeler, M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 523.

QUESTION ORALE DE M. COLLIGNON A M. DAMSEAUX, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR « L'APPLICATION DE LA CIRCULAIRE RELATIVE A L'OCCUPATION DES INTERNATS, LOCAUX ET INSTALLATIONS SCOLAIRES PAR DES ORGANISATIONS AUTRES QUE LES SERVICES ET ENSEIGNEMENT DE L'ETAT » :

Orateurs : M. Collignon, M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 524.

QUESTION ORALE DE M. PATAER AU SECRETAIRE D'ETAT A L'ENVIRONNEMENT ET A L'EMANCIPATION SOCIALE SUR « LE DEVERSEMENT DE DECHETS DE PLATRE DANS L'ESCAUT » :

Orateurs : M. Pataer, Mme Demeester-De Meyer, secrétaire d'Etat à la Santé publique et à la Politique des Handicapés, adjoint au ministre des Affaires sociales, p. 524.

QUESTION ORALE DE M. LAFOSSE AU SECRETAIRE D'ETAT AUX POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES, SUR « LA SUPPRESSION EVENTUELLE DU CENTRE DE TRI DE MONS X » :

Orateurs : M. Lafosse, M. Lutgen, secrétaire d'Etat à la Modernisation et à l'Informatisation des Services publics, adjoint au Premier ministre, p. 525.

QUESTION ORALE DE M. VAN OOTEGHEM AU SECRETAIRE D'ETAT A LA SANTE PUBLIQUE ET A LA POLITIQUE DES HANDICAPES SUR « LES TRIPOTAGES DANS L'EXPERTISE DES VIANDES » :

Orateurs : M. Van Ooteghem, Mme Demeester-De Meyer, secrétaire d'Etat à la Santé publique et à la Politique des Handicapés, adjoint au ministre des Affaires sociales, p. 526.

QUESTION ORALE DE M. MOUTON A M. DAMSEAUX, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR « LA CREATION DE L'INSTITUT D'ENSEIGNEMENT SUPERIEUR PEDAGOGIQUE DE TYPE COURT ET DE PROMOTION SOCIALE A PERWEZ » :

Orateurs : M. Mouton, M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 526.

QUESTION ORALE DE M. MOUTON A M. DAMSEAUX, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR « LES MINERVAIS DES ETRANGERS ET L'EXECUTION DE L'ARRET DE LA COUR EUROPEENNE DE JUSTICE » :

Orateurs : M. Mouton, M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 526.

De heer Mouton c.s. — Voorstel van wet tot wijziging van het begin van de bij het Gerechtelijk Wetboek bepaalde termijn van hoger beroep en andere voorzieningstermijnen inzake sociale zekerheid, gewaarborgde sociale prestaties en sociale uitkeringen waarvoor geen bijdragen worden betaald.

Mevrouw Van Puymbroeck c.s. — Voorstel van resolutie betreffende de schendingen van de mensenrechten in Koerdistan.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER KENZELER AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER « DE TOEPASSING VAN DE HERSTELWET D.D. 22 JANUARI 1985 WAT DE VERPLICHTING BETREFT OPGELEGD AAN DE ONDERNEMINGEN INZAKE TEWERKSTELLING EN WERKTIJDSVERKORTING » :

Sprekers : de heer Kenzeler, de heer Hansenne, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 523.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER COLLIGNON AAN DE HEER DAMSEAUX, MINISTER VAN ONDERWIJS, OVER « DE TOEPASSING VAN DE OMZENDBRIEF IN VERBAND MET HET GEBRUIK VAN INTERNATEN, LOKALEN EN INSTALLATIES VAN SCHOLEN DOOR ANDERE ORGANISATIES DAN RIJKSDIENSTEN EN HET RIJKSONDERWIJS » :

Sprekers : de heer Collignon, de heer Hansenne, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 524.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER PATAER AAN DE STAATSECRETARIS VOOR LEEFMILIEU EN MAATSCHAPPELIJKE EMANCIPATIE OVER « DE LOZING VAN GIPSALVAL IN DE SCHELDE » :

Sprekers : de heer Pataer, mevrouw Demeester-De Meyer, staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken, blz. 524.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER LAFOSSE AAN DE STAATSECRETARIS VOOR POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE, OVER « DE EVENTUELE AFSCHAFFING VAN HET SORTERCENTRUM BERGEN X » :

Sprekers : de heer Lafosse, de heer Lutgen, staatssecretaris voor Modernisering en Informatisering van de Openbare Diensten, toegevoegd aan de Eerste minister, blz. 525.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN OOTEGHEM AAN DE STAATSECRETARIS VOOR VOLKSGEZONDHEID EN GEHANDICAPTENBELEID OVER « HET GEKNOEI INZAKE VLEESKEURING » :

Sprekers : de heer Van Ooteghem, mevrouw Demeester-De Meyer, staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken, blz. 526.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MOUTON AAN DE HEER DAMSEAUX, MINISTER VAN ONDERWIJS, OVER « DE OPRICHTING VAN HET « INSTITUT D'ENSEIGNEMENT SUPERIEUR PEDAGOGIQUE DE TYPE COURT ET DE PROMOTION SOCIALE » TE PERWIJS » :

Sprekers : de heer Mouton, de heer Hansenne, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 526.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MOUTON AAN DE HEER DAMSEAUX, MINISTER VAN ONDERWIJS, OVER « HET INSCHRIJVINGSGELD VAN BUITENLANDERS EN DE TENUITVOERLEGGING VAN HET ARREST VAN HET EUROPESE HOF VAN JUSTITIE » :

Sprekers : de heer Mouton, de heer Hansenne, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 526.

QUESTION ORALE DE M. HAZETTE AU SECRETAIRE D'ETAT AUX AFFAIRES EUROPEENNES ET A L'AGRICULTURE SUR « LA CIRCULAIRE DE L'ONDAH RELATIVE AUX FONDs DE PROMOTION DANS LES SECTEURS PORCS ET BOVINS » :

Orateurs : M. Hazette, Mme Demeester-De Meyer, secrétaire d'Etat à la Santé publique et à la Politique des Handicapés, adjoint au ministre des Affaires sociales, p. 527.

PRISE EN CONSIDERATION DE PROPOSITIONS DE LOI (Votes) :

Proposition de loi réalisant la réintégration administrative en ce qui concerne les droits à la pension.

Justification de vote : *Orateur :* Mme Van Puymbroeck, p. 528.

Proposition de loi abrogeant l'arrêté royal du 4 février 1983 portant nomination du bourgmestre de la commune de Fouron.

Explications de vote : *Orateurs :* MM. Windels, Vervaeke, p. 528.

PROJETS DE LOI (Votes) :

Projet de loi modifiant l'arrêté royal n° 179 du 30 décembre 1982 relatif aux expériences d'aménagement du temps de travail dans les entreprises en vue d'une redistribution du travail disponible, p. 529.

Projet de loi accordant le titre de ville à la commune de Mouscron, p. 530.

VOTE SUR LA MOTION PURE ET SIMPLE DEPOSEE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. VANLERBERGHE AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTERIEUR, DE LA FONCTION PUBLIQUE ET DE LA DECENTRALISATION, DEVELOPPEE LE 20 FEVRIER 1986 :

Page 530.

VOTE SUR LA MOTION PURE ET SIMPLE DEPOSEE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. A. GEENS AU PREMIER MINISTRE, DEVELOPPEE LE 20 FEVRIER 1986 :

Page 530.

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU MINISTRE DES FINANCES SUR « LA SUITE RESERVEE AUX PLAINTES ANONYMES PAR L'ADMINISTRATION FISCALE » :

Orateurs : M. Van In, M. Aerts, secrétaire d'Etat à l'Energie, adjoint au ministre des Affaires économiques, p. 531.

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES ET AU SECRETAIRE D'ETAT A L'ENERGIE SUR « LA REGLEMENTATION DES PRIX DE L'ENERGIE ELECTRIQUE EN BASSE TENSION POUR LES PETITES ENTREPRISES » :

Orateurs : M. Van In, M. Aerts, secrétaire d'Etat à l'Energie, adjoint au ministre des Affaires économiques, p. 532.

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES SUR « L'UTILISATION DE L'ANCIEN PALAIS DE JUSTICE DE BRUGES COMME EXTENSION DE LA COUR D'APPEL DE GAND » :

Orateurs : M. Van In, M. Olivier, ministre des Travaux publics, p. 532.

QUESTION ORALE DE M. DIDDEN AU MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR « L'EXECUTION DU PLAN DE RESTRUCTURATION DE COCKERILL-SAMBRE » :

Orateurs : M. Didden, M. Aerts, secrétaire d'Etat à l'Energie, adjoint au ministre des Affaires économiques, p. 533.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HAZETTE AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR EUROPESE ZAKEN EN LANDBOUW OVER « DE CIRCULAIRE VAN DE NDALTP BETREFFENDE DE PROMOTIEFONDSEN IN DE VARKENS- EN RUNDSECTOREN » :

Sprekers : de heer Hazette, mevrouw Demeester-De Meyer, staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken, blz. 527.

INOVERWEGINGNEMING VAN VOORSTELLEN VAN WET (Stemmingen) :

Voorstel van wet houdende de administratieve reïntegratie met betrekking tot het recht op pensioen.

Stemverklaring : *Spreker :* mevrouw Van Puymbroeck, blz. 528.

Voorstel van wet tot opheffing van het koninklijk besluit van 4 februari 1983 houdende benoeming van de burgemeester van de gemeente Voeren.

Stemverklaringen : *Sprekers :* de heren Windels, Vervaeke, blz. 528.

ONTWERPEN VAN WET (Stemmingen) :

Ontwerp van wet tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 179 van 30 december 1982 betreffende de experimenten van aanpassing van de arbeidstijd in de ondernemingen met het oog op een herverdeling van de beschikbare arbeid, blz. 529.

Ontwerp van wet waarbij de titel van stad wordt verleend aan de gemeente Moeskroen, blz. 530.

STEMMING OVER DE EENVOUDIGE MOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 20 FEBRUARI 1986 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN DE HEER VANLERBERGHE TOT DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTERS VAN BINNENLANDSE ZAKEN, OPENBAAR AMBT EN DECENTRALISATIE :

Bladzijde 530.

STEMMING OVER DE EENVOUDIGE MOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 20 FEBRUARI 1986 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN DE HEER A. GEENS TOT DE EERSTE MINISTER :

Bladzijde 530.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE MINISTER VAN FINANCIEN OVER « HET LOT DAT TOEBEDEELD WORDT AAN DE NAAMLOZE KLACHTEN BIJ DE FISCUS » :

Sprekers : de heer Van In, de heer Aerts, staatssecretaris voor Energie, toegevoegd aan de minister van Economische Zaken, blz. 531.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN EN AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR ENERGIE OVER « DE PRIJSREGLEMENTERING VAN DE ELEKTRISCHE LAAGSPANNINGSENERGIE VOOR KLEINE BEDRIJVEN » :

Sprekers : de heer Van In, de heer Aerts, staatssecretaris voor Energie, toegevoegd aan de minister van Economische Zaken, blz. 532.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTERS VAN JUSTITIE EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN OVER « HET GEBRUIK VAN HET GEWEZEN BRUGSE GERECHTSGEBOUW ALS ONDERDEEL VAN HET HOF VAN BEROEP VAN GENT » :

Sprekers : de heer Van In, de heer Olivier, minister van Openbare Werken, blz. 532.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DIDDEN AAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER « DE UITVOERING VAN HET HERSTRUCTURERINGSPLAN VOOR COCKERILL-SAMBRE » :

Sprekers : de heer Didden, de heer Aerts, staatssecretaris voor Energie, toegevoegd aan de minister van Economische Zaken, blz. 533.

INTERPELLATIONS (Discussion) :

Interpellation de M. Meyntjens au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, sur « la sécurité autour de la centrale nucléaire de Doel ainsi que dans la zone industrielle de la rive gauche de l'Escaut à Anvers ».

Orateurs : M. Meyntjens, M. Nothomb, Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, p. 533.

Interpellation de M. Luyten au Premier ministre et au ministre des Relations extérieures sur « la représentation belge au sommet des pays ayant en commun l'usage du français, les engagements et les effets qui peuvent en résulter et le traitement infligé, le 17 février 1986, à quatre parlementaires flamands par les responsables de l'ambassade de Belgique à Paris ».

Orateurs : M. Luyten, M. Tindemans, ministre des Relations extérieures, p. 536.

ORDRE DES TRAVAUX :

Page 540.

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt) :

Page 541.

M. Vandenhoute. — Proposition de loi modifiant la loi électorale communale.

M. Swaelen. — Proposition de loi modifiant les limites entre les communes d'Anvers et d'Edegem.

M. Wintgens. — Proposition de loi relative à la réduction des droits d'enregistrement à l'achat d'une première propriété immobilière bâtie ou non bâtie.

M. Belot. — Proposition de loi instituant un tarif préférentiel sur le prix des transports en commun pour les jeunes demandeurs d'emploi au cours du stage d'attente Onem.

M. Gevenois. — Proposition de loi complétant l'article 76 de l'arrêté ministériel du 4 juin 1964 relatif au chômage.

M. Lallemand et Mme Herman-Michielsens. — Proposition de loi relative à l'interruption de grossesse, tendant à modifier les articles 348, 350 et 351 du Code pénal et à abroger les articles 352 et 353.

INTERPELLATIES (Bespreking) :

Interpellatie van de heer Meyntjens tot de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, over « de veiligheid rondom de kerncentrale te Doel en in de industriezone van de linkeroever in Antwerpen ».

Sprekers : de heer Meyntjens, de heer Nothomb, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, blz. 533.

Interpellatie van de heer Luyten tot de Eerste minister en tot de minister van Buitenlandse Betrekkingen over « de vertegenwoordiging uit België op de top van de Franstalige landen, de engagementen en gevolgen die hieruit kunnen voortvloeien en de behandeling op 17 februari 1986 van vier Vlaamse parlementairen door de verantwoordelijken van de Belgische ambassade te Parijs ».

Sprekers : de heer Luyten, de heer Tindemans, minister van Buitenlandse Betrekkingen, blz. 536.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN :

Bladzijde 540.

VOORSTELLEN VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 541.

De heer Vandenhoute. — Voorstel van wet tot wijziging van de gemeentekieswet.

De heer Swaelen. — Voorstel van wet tot wijziging van de grenzen tussen de gemeenten Antwerpen en Edegem.

De heer Wintgens. — Voorstel van wet betreffende de verlaging van de registratierechten bij de aankoop van een eerste gebouwde of ongebouwde eigendom.

De heer Belot. — Voorstel van wet tot invoering bij het openbaar vervoer van een voorkeurtarief voor jonge werkzoekenden tijdens de wachttijd opgelegd door de RVA.

De heer Gevenois. — Voorstel van wet houdende aanvulling van artikel 76 van het ministerieel besluit van 4 juni 1964 betreffende de werkloosheid.

De heer Lallemand en mevrouw Herman-Michielsens. — Voorstel van wet betreffende de zwangerschapsafbreking, strekkende om de artikelen 348, 350 en 351 van het Strafwetboek te wijzigen en de artikelen 352 en 353 van hetzelfde Wetboek op te heffen.

PRESIDENCE DE M. LEEMANS, PRESIDENT

VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER LEEMANS, VOORZITTER

M. Nicolas, secrétaire, prend place au bureau.

De heer Nicolas, secretaris, neemt plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 15 m.

De vergadering wordt geopend te 15 u. 15 m.

CONGES — VERLOF

MM. De Bondt, pour des raisons familiales; Belot, pour des devoirs administratifs; Laverge et Mommerency, pour raison de santé, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering : de heren De Bondt, wegens familiale aangelegenheden; Belot, wegens ambtsplichten; Laverge en Mommerency, wegens gezondheidsredenen.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

COMMUNICATION — MEDEDELING

Cour des comptes — Rekenhof

M. le Président. — Par dépêche du 26 février 1986, la Cour des comptes fait connaître au Sénat ses observations au sujet du projet de loi ajustant le budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1985.

Bij dienstbrief van 26 februari 1986 deelt het Rekenhof aan de Senaat zijn opmerkingen mede over het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1985.

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financien.

M. le Président. — Il est donné acte de cette communication au premier président de la Cour des comptes.

Van deze mededeling wordt aan de eerste voorzitter van het Rekenhof akte gegeven.

COMPOSITION DE COMMISSIONS

Modifications

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijzigingen

M. le Président. — Le bureau est saisi d'une proposition tendant à remplacer, au sein de la commission de l'Intérieur, M. Guillaume par M. Mouton, comme membre effectif, et M. Mouton par M. Guillaume, comme membre suppléant.

Bij het bureau is een voorstel ingediend om in de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden de heer Guillaume te vervangen door de heer Mouton, als effectief lid, en de heer Mouton te vervangen door de heer Guillaume, als plaatsvervangend lid.

Pas d'opposition ?

Geen bezwaar ?

Il en est ainsi décidé.

Dan is aldus besloten.

Bovendien is bij het bureau een voorstel ingediend om in de bijzondere commissie belast met het onderzoek van het ontwerp van wet tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning, de heer De Bondt te vervangen door de heer Victor Van Eetvelt, als effectief lid, en de heer Victor Van Eetvelt te vervangen door mevrouw De Meulenaere-Dewilde, als plaatsvervangend lid.

Par ailleurs, le bureau est saisi d'une proposition tendant à remplacer au sein de la commission spéciale chargée de l'examen du projet de loi attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi, M. De Bondt par M. Victor Van Eetvelt, comme membre effectif, et M. Victor Van Eetvelt par Mme De Meulenaere-Dewilde, comme membre suppléant.

Geen bezwaar ?

Pas d'opposition ?

Dan is aldus besloten.

Il en est ainsi décidé.

PROPOSITIONS — VOORSTELLEN

Prise en considération — Inoverwegingneming

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions.

Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van voorstellen.

Vous avez reçu la liste des différentes propositions à prendre en considération, avec indication des commissions auxquelles le bureau envisage de les renvoyer.

U hebt de lijst van de verschillende in overweging te nemen voorstellen ontvangen, met opgave van de commissies waarnaar het bureau voornemens is ze te verwijzen.

La parole est à M. Lallemand.

M. Lallemand. — Monsieur le Président, je constate que, parmi les propositions de loi qui nous sont soumises, figure celle, portant le n° 156, déposée par M. Vervae et consorts et dont le dispositif est le suivant : « L'arrêté royal du 4 février 1983, entré en vigueur le 31 décembre 1983 et en vertu duquel M. José Happart a été nommé bourgmestre de la commune de Fouron, est abrogé. »

Je ne discute pas du fond, sur lequel je ne suis évidemment pas d'accord, mais il me paraît certain que la proposition est irrecevable, et ce pour deux raisons.

D'une part, elle porte atteinte à la séparation des pouvoirs : la nomination des bourgmestres ne dépend pas des Chambres législatives mais du Roi qui détient ces prérogatives de l'article 66 de la Constitution. D'autre part, l'affaire Happart est pendante devant les juridictions et, par voie de conséquence, la proposition de loi heurte également un autre principe constitutionnel fondamental qui organise la séparation des pouvoirs. Il est évidemment anormal que le Parlement se saisisse de propositions débattues devant les juridictions.

Pour ces deux raisons très précises, j'estime, je le répète, que la proposition de loi n'est pas recevable. S'il s'agit effectivement de modifier la loi qui attribue au Roi compétence pour désigner les bourgmestres, aucun problème ne se pose. Les Chambres peuvent le faire. Mais il est tout à fait anormal qu'un Parlement destitue d'autorité un bourgmestre alors qu'il n'est pas dans sa compétence de le nommer. Un problème fondamental de recevabilité est donc posé.

En conséquence, je demanderai le vote sur la prise en considération de la proposition de loi figurant au point 13 de la liste des propositions dont nous devons apprécier la recevabilité.

Je m'étonne d'ailleurs, monsieur le Président, que de telles propositions nous soient présentées car des problèmes manifestes de recevabilité se posent. On peut difficilement contester que la compétence de nomination appartient au Roi et non pas au Parlement. C'est donc le mécanisme constitutionnel qui est mis en jeu par de telles propositions.

Nous pourrions, sinon, destituer demain un fonctionnaire, nous saisir de tous les problèmes qui peuvent se poser dans l'administration et les traiter directement. Nous consacrerions une violation de la Constitution et de l'article 2 de la loi communale.

M. le Président. — Il importe de distinguer deux choses. Nos services et moi-même devons respecter le droit qu'a chaque parlementaire de déposer les propositions qu'il désire. Par la suite, il appartient à l'assemblée de décider si, oui ou non, il convient de les prendre en considération.

J'avoue que je partage votre avis, monsieur Lallemand, mais c'est une opinion personnelle.

Je me rappelle certains précédents en la matière. Evidemment, le Sénat peut modifier la loi, mais il ne peut changer un arrêté royal qui est manifestement la conséquence d'un pouvoir dont nous ne disposons plus.

M. Lallemand. — La question est très claire, monsieur le Président.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vervae.

De heer Vervae. — Mijnheer de Voorzitter, ik begrijp de zorg van mijn Waalse collega maar ik neem aan dat wij nog allemaal, zoals u hebt gezegd, het recht hebben om initiatieven te nemen. Los van de inhoud van dit voorstel zou ik onze geachte collega willen vertellen dat er bijna elke dag voorstellen van wet verschijnen die ertoe strekken een koninklijk besluit op te heffen.

Wat de grond van de zaak betreft, vind ik dat het beter is in onze Hoge Vergadering wetgevend werk te plegen dan op straat te gaan roepen, eventueel in Voeren. Tenslotte wil ik onderstrepen dat ik het recht dat ik gekregen heb om wetgevend werk tot stand te brengen,

ter hand wil nemen en dus op een volledig wettelijke wijze dit voorstel in onze Hoge Vergadering indien. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Ooteghem.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, mag ik erop wijzen dat ik tijdens de vorige legislatuur een voorstel van wet heb ingediend ertoe strekkende een koninklijk besluit op te heffen. Dit voorstel werd in overweging genomen, naar de commissie verwezen en er werd zelfs een verslaggever aangeduid. Er is dus duidelijk een precedent en vermoedelijk zijn er nog meer.

De Voorzitter. — Er zijn natuurlijk precedents inzake wijzigingen bij wet van koninklijke besluiten, waar het om inhoudelijke maatregelen gaat. Dat is nogal evident. Maar voor zover ik mij herinner, zijn er geen precedents inzake benoemingen die toekomen aan de minister of aan de Koning. Voor zover ik weet werd dit soort voorstellen altijd onontvankelijk verklaard.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, nog een kleine opmerking. Het verwondert mij dat dergelijk voorstel precies komt uit een fractie die zelfs een parlementslid uit het Parlement heeft weggestemd.

De Voorzitter. — Wij stemmen straks over de inoverwegingneming van dit voorstel van wet.

Il sera procédé tout à l'heure au vote sur la prise en considération de cette proposition de loi.

La parole est à M. Péciaux.

M. Péciaux. — Monsieur le Président, je désire intervenir au sujet de la proposition de loi réalisant la réintégration administrative en ce qui concerne les droits à la pension, déposée par M. Somers et consorts, et reprise sous le n° 8 de la liste qui nous est soumise aujourd'hui.

En sa séance du 18 décembre 1984, la Chambre des représentants était invitée à entendre l'interpellation de M. Somers « à propos de l'absence de mesures extinctives susceptibles d'effacer les conséquences sociales de la répression et de l'épuration ».

M. le Premier ministre Martens déclarait à cette occasion que « la déclaration gouvernementale ne dit rien au sujet de la répression et de l'épuration ».

C'est dommage et je le regrette vivement.

Quelques jours plus tard, la Haute Assemblée était appelée à prendre en considération la proposition de loi relative à l'octroi d'une amnistie en vue d'effacer les séquelles de la répression et de l'épuration déposée par M. Van Ooteghem et consorts.

Monsieur le Président, j'ai, à cette même tribune, demandé à nos collègues de refuser, avec les membres du Parti socialiste, la prise en considération proposée. L'assemblée s'est prononcée en ce sens. Les associations patriotiques en ont été reconnaissantes à la majorité circonstancielle qui s'est ainsi exprimée.

Comme le monstre du loch Ness, les propositions gravitant autour de ce thème d'amnistie ressurgissent.

En séance plénière de ce jeudi 6 mars 1986, une nouvelle proposition de loi relevant de la même philosophie générale est déposée par l'ex-représentant Somers. Intitulée « proposition de loi réalisant la réintégration administrative en ce qui concerne les droits à la pension », une proposition de la loi exprime, dans ses développements liminaires, la volonté des signataires de concrétiser un consensus politique en ce qui concerne la nécessité d'éliminer les séquelles sociales et antisociales de l'épuration.

Au nom de mes collègues sénateurs socialistes, je demande que la prise en considération de cette proposition de loi n° 150, que je qualifie d'irrespectueuse pour nos victimes de guerre et leurs familles, soit rejetée par vote nominatif. (*Applaudissements sur les bancs socialistes et sur certains autres bancs.*)

M. le Président. — C'est votre droit, monsieur Péciaux, mais votre intervention ne constitue pas un argument au même titre que celle de M. Lallemand, puisqu'elle aborde le contenu de la proposition. Le Sénat se prononcera tout à l'heure à ce propos.

Het woord is aan de heer Somers.

De heer Somers. — Mijnheer de Voorzitter, allereerst formuleer ik mijn verbazing omdat bepaalde leden van deze Hoge Vergadering

aldus reageren bij het in-overweging-nemen van een wetsvoorstel dat werd ingediend, en dat reeds door de Kamer van volksvertegenwoordigers in overweging werd genomen vier jaar geleden.

Ik vraag mij af wat er aan de hand is met de mentaliteit van de Senaat waar men vier jaar later anders reageert dan in de Kamer.

M. Paque. — Il y a une différence entre la Chambre et le Sénat.

M. Collignon. — Il y a eu un vote, monsieur Somers.

M. Péciaux. — Il n'y a rien d'émotionnel là-dedans.

De heer Somers. — In de Kamer is dit voorstel zelfs besproken. Er zijn nooit emotionele reacties waargenomen, men heeft het voorstel gewoonweg onderzocht.

Mijnheer de Voorzitter, wij kunnen natuurlijk niet ingaan op de inhoud van dit voorstel. Wij kunnen alleen maar spreken over de inoverwegingneming.

Wij menen dat het noodzakelijk was dit voorstel in te dienen opdat na veertig jaar ter zake iets zou kunnen worden ondernomen. Wij begrijpen de reactie niet van sommigen die zeggen dat wij daar niet over kunnen spreken.

Wij zullen ons blijven verzetten tegen deze houding en wij hopen dat de Senaat ten minste de gelegenheid krijgt hierover, in alle kalmte, te spreken om na te gaan of er al dan niet iets moet gebeuren. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Wij stemmen straks over de inoverwegingneming.

Il sera procédé tout à l'heure au vote sur la prise en considération.

Je prie les membres qui auraient d'autres observations à formuler, de me les faire connaître avant le vote sur la prise en considération des propositions de loi n° 150 et 156.

Ik verzoek de leden die nog andere opmerkingen mochten hebben, mij die vóór de stemming over de inoverwegingneming van de voorstellen van wet nrs. 150 en 156 te doen kennen.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER KENZELER AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER DE TOEPASSING VAN DE HERSTELWET VAN 22 JANUARI 1985 WAT DE VERPLICHTING BETREFT OPGELEGD AAN DE ONDERNEMINGEN INZAKE TEWERKSTELLING EN WERKTIDVERKORTING »

QUESTION ORALE DE M. KENZELER AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR « L'APPLICATION DE LA LOI DE REDRESSEMENT DU 22 JANVIER 1985 POUR CE QUI EST DES OBLIGATIONS IMPOSÉES AUX ENTREPRISES EN MATIÈRE D'EMPLOI ET DE RÉDUCTION DU TEMPS DE TRAVAIL »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Kenzeler aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over « de toepassing van de herstelwet van 22 januari 1985 wat de verplichting betreft opgelegd aan de ondernemingen inzake tewerkstelling en werktijdverkorting ».

Het woord is aan de heer Kenzeler.

De heer Kenzeler. — Mijnheer de Voorzitter, de artikelen 27 tot 38 van de herstelwet bepalen dat de sectoriële of ondernemingsovereenkomsten die voor 1983 en 1984 ter uitvoering van het koninklijk besluit nr. 181 van 30 december 1982 werden afgesloten, voor de periode 1985-1986 automatisch worden verlengd, uitsluitend van de verplichtingen inzake tewerkstelling en werktijdverkorting betreft.

Voor het geval dat er geen overeenkomst bestaat of wanneer er wel een overeenkomst bestaat, maar haar doel niet wordt nagestreefd, werd een systeem van sancties uitgebouwd, dat neerkomt op de verplichte storting van de « bespaarde » bedragen aan het Tewerkstellingsfonds.

Graag vernam ik hoeveel ondernemingen voor 1983 en 1984 :

a) Geen overeenkomst hebben afgesloten, noch op sectorieel, noch op ondernemingsvlak;

b) Wel een overeenkomst hebben afgesloten maar het doel niet hebben nagestreefd.

Hoeveel bedragen de stortingen van de « gespaarde » bedragen aan het Tewerkstellingsfonds ?

De artikelen 46 tot 57 bepalen het wettelijk kader waarin nieuwe onderhandelingen tussen de sociale gesprekspartners kunnen worden gevoerd met het oog op het afsluiten van akkoorden ter bevordering van de werkgelegenheid voor de jaren 1985 en 1986.

Hierin wordt eveneens bepaald dat ondernemingen die niet gedekt zijn door een sectoriële of een ondernemingsovereenkomst bij wijze van sanctie aan het Tewerkstellingsfonds voor 1985 en 1986 een percentage van de loonmassa van respectievelijk 1984 en 1985 moeten storten.

Graag vernam ik hoeveel ondernemingen voor 1985 en 1986 niet gedekt zijn door een sectoriële of ondernemingsovereenkomst. Welk bedrag werd ingevolge de opgelegde sancties in het tweede en vierde kwartaal van 1985 aan het Tewerkstellingsfonds gestort? Werden alle sancties effectief uitgevoerd en nageleefd?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Hansenne.

De heer Hansenne, minister van Tewerkstelling en Arbeid. — Mijnheer de Voorzitter, voor 1983-1984 werden in de paritaire comités 75 collectieve arbeidsovereenkomsten afgesloten. 1.353 ondernemingsovereenkomsten werden in toepassing van het koninklijk besluit nr. 181 ingediend.

In toepassing van artikel 1 van het koninklijk besluit van 10 oktober 1983 houdende toepassing van de collectieve arbeidsovereenkomsten dienen de werkgevers bij hun aangifte voor de Rijksdienst voor sociale zekerheid een attest te voegen zoals dit in bijlage van het voornoemd besluit werd opgenomen.

Door de Rijksdienst voor sociale zekerheid werden alle mogelijk betwistbare attesten overgezonden aan de inspectie van de sociale wetten van mijn departement. Hiervoor werd om een onderzoek ter plaatse verzocht, ten einde na te gaan of de op de onderneming van toepassing zijnde collectieve arbeidsovereenkomst werd toegepast. Daarenboven werd eveneens om een onderzoek verzocht voor de ondernemingen die nalieten het vereiste attest in te dienen.

Ingevolge dit principe werd door de Rijksdienst voor sociale zekerheid om 3.748 onderzoeken verzocht.

Uit deze onderzoeken bleek dat 650 ondernemingen verplicht waren tot storting van de loonmatiging in het Tewerkstellingsfonds. Er mag worden aangenomen dat deze ondernemingen ofwel niet gebonden zijn door een arbeidsovereenkomst, ofwel gebonden zijn en gedeeltelijk een collectieve arbeidsovereenkomst hebben toegepast. Spontaan werd door sommige ondernemingen tot storting overgegaan.

Op heden werden alle betwiste gevallen aan een onderzoek onderworpen.

Uit de evaluatie van de afgesloten akkoorden blijkt anderzijds dat ongeveer 15 pct. van de werknemers onder geen enkele collectieve arbeidsovereenkomst valt.

Half januari 1986 bedroeg het aan het Tewerkstellingsfonds gestorte bedrag ongeveer 1 miljard 400 miljoen.

In toepassing van de wet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, werden 159 collectieve arbeidsovereenkomsten afgesloten in paritaire comités.

Het aantal sectoren dat volledig gedekt is door een sectoriële collectieve arbeidsovereenkomst beloopt 49.

Daarenboven werden op ondernemingsvlak ongeveer 900 ondernemings-CAO's afgesloten die van toepassing waren hetzij op de arbeiders en de bedienden van een onderneming, hetzij op de arbeiders alleen, hetzij op de bedienden.

In uitvoering van artikel 50 van de genoemde wet werd nog geen enkel bedrag gestort daar de modaliteiten van storting evenmin als de percentages welke op de respectievelijke loonsommen dienen te worden toegepast, nog niet zijn vastgelegd bij koninklijk besluit.

Een werkgroep werd met de uitvoering van deze opdracht belast. Zeer binnenkort zullen de werkzaamheden ervan beëindigd zijn.

QUESTION ORALE DE M. COLLIGNON A M. DAMSEAUX, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR « L'APPLICATION DE LA CIRCULAIRE RELATIVE A L'OCCUPATION DES INTERNATS, LOCAUX ET INSTALLATIONS SCOLAIRES PAR DES ORGANISATIONS AUTRES QUE LES SERVICES ET ENSEIGNEMENT DE L'ETAT »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER COLLIGNON AAN DE HEER DAMSEAUX, MINISTER VAN ONDERWIJS, OVER « DE TOEPASSING VAN DE OMZENDBREIF IN VERBAND MET HET GEBRUIK VAN INTERNATEN, LOKALEN EN INSTALLATIES VAN SCHOLEN DOOR ANDERE ORGANISATIES DAN RIJSDIENSTEN EN HET RIJKSONDERWIJS »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Collignon à M. Damseaux, ministre de l'Education nationale, sur « l'application de la circulaire relative à l'occupation des internats, locaux et installations scolaires par des organisations autres que les services et enseignement de l'Etat ».

La parole est à M. Collignon.

M. Collignon. — Monsieur le Président, une circulaire du prédécesseur de M. Damseaux, M. Bertouille, a interdit les manifestations idéologiques, précisément dans les établissements scolaires de l'Etat.

Or, la direction générale de l'enseignement supérieur a autorisé, au nom du ministre, le curé de la paroisse du Sacré-Cœur de Cointe à célébrer les offices religieux dans les locaux de l'internat de Cointe.

Je veux bien admettre qu'il s'agit d'une ancienne chapelle désaffectée, mais ne pensez-vous pas qu'on commet ainsi une entorse à ladite circulaire, entrée en vigueur le 1er janvier 1985? Ne s'agit-il pas là d'une infraction à la liberté religieuse comme aux principes qui régissent notre société démocratique? D'autant que, malgré le respect et la considération que je dois à l'évêché de Liège et à ses représentants, je doute de leur appui et de leur soutien à l'enseignement officiel.

M. le Président. — La parole est à M. Hansenne, ministre, qui répondra en lieu et place de son collègue concerné.

M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail. — Monsieur le Président, M. le sénateur Collignon vient de rappeler la circulaire du 27 août 1984 adressée par l'honorable prédécesseur de M. Damseaux, M. Bertouille, aux chefs des établissements d'enseignement de l'Etat.

Cette circulaire, relative à l'occupation des installations scolaires de l'Etat par des tiers, interdit effectivement les manifestations à caractère idéologique.

L'honorable membre s'étonne dès lors que la direction générale de l'enseignement supérieur ait autorisé le curé de la paroisse du Sacré-Cœur de Cointe à célébrer des offices religieux dans les locaux de l'internat global de Cointe.

Je dois d'abord préciser que la situation qu'il dénonce n'est pas nouvelle : elle remonte à 1974, année de l'achat par l'Etat d'un couvent de religieuses pour y aménager l'internat global de l'Etat à Cointe.

Lors de l'achat de ce couvent, il fut convenu que « le bâtiment — chapelle et ses annexes, sacristies et sanitaires — sera maintenu pour le culte en y favorisant les manifestations culturelles au niveau du quartier ».

Cette disposition fait l'objet du paragraphe 2 d'une note datée du 23 décembre 1974 adressée par le ministre de l'époque, M. Humbert, à l'inspecteur général du Fonds des bâtiments scolaires de l'Etat à Liège.

Depuis 1974, la fabrique d'église de Cointe a été autorisée, chaque année, à occuper la chapelle attenante à l'internat.

J'ajoute toutefois que cette autorisation n'est accordée que sous certaines conditions.

C'est ainsi que, pour 1986, l'autorisation accordée le 23 janvier 1986 mentionne notamment le versement d'une redevance de 19 635 francs ainsi que l'obligation pour le bénéficiaire de remettre les locaux et le mobilier en état, de souscrire une assurance à la Smap et de veiller au respect de la réglementation sur la sécurité et l'hygiène.

Mon administration n'a fait que confirmer pour 1986 les autorisations qui ont été accordées les années précédentes par tous mes honorables prédécesseurs, en ce compris les trois ministres socialistes qui se sont succédé à la tête du département de l'Education nationale.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER PATAER AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR LEEFMILIEU EN MAATSCHAPPELIJKE EMANCIPATIE OVER « DE LOZING VAN GIPSAFVAL IN DE SCHELDE »

QUESTION ORALE DE M. PATAER AU SECRETAIRE D'ETAT A L'ENVIRONNEMENT ET A L'EMANCIPATION SOCIALE SUR « LE DEVERSEMENT DE DECHETS DE PLATRE DANS L'ESCAUT »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Pataer aan de staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie over « de lozing van gipsafval in de Schelde ».

Het woord is aan de heer Pataer.

De heer Pataer. — Mijnheer de Voorzitter, ons tweekamerstelsel speelt ons soms parten. Ik stel vast dat wij worden geconfronteerd met het feit dat over deze mondelinge vraag gisteren werd geïnterpelleerd in de Kamer van volksvertegenwoordigers. Deze Hoge Vergadering en ikzelf zijn echter geen meester van de agenda van de Kamer van volksvertegenwoordigers. De interpellatie heeft alvast het voordeel dat het antwoord dat ik hoop te krijgen zeer goed kon worden voorbereid. Ik zal met aandacht luisteren naar de bondige samenvatting ervan.

Mijn mondelinge vraag betreft de lozing van gipsafval in de Schelde.

De lozing van gipsafval door de scheikundige onderneming BASF in de Schelde gebeurt tot op heden in strijd met de vigerende wetgeving van 26 maart 1971.

Ten eerste, aangezien de staatssecretaris dit probleem naar verluidt wil oplossen door een wijziging van de bestaande normen, wens ik te vernemen op welke wijze deze aanpassingen zullen gebeuren. Op 10 februari werd immers medegedeeld dat een en ander vlug in een wettelijke plooi zou komen. De staatssecretaris moet dus nu toch al enig idee hebben over de richting waarin een oplossing voor dit dossier kan of moet worden gevonden.

Gemeenschapsminister Lenssens heeft op 13 februari in de Vlaamse Raad medegedeeld dat hem een voorstel van de VWZ — de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij — tot wijziging van de reglementering werd overhandigd en dat hij dit voorstel heeft doorgestuurd aan de bevoegde staatssecretaris op 5 februari. Wat houdt dit voorstel in?

Ten tweede, in persberichten werd gesteld dat de gipslozingen op korte en middellange termijn — en dat is gisteren naar verluidt medegedeeld in de Kamer — ecologisch toelaatbaar zijn. Dit zou blijken uit onderzoeksresultaten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en van het Nationaal Instituut voor hygiëne en epidemiologie, ressorterend onder de bevoegdheid van de staatssecretaris.

Er mag dus worden aangenomen dat ook over de gevolgen op lange termijn onderzoeksresultaten bekend zijn. Welke zijn die resultaten? Als ik het *Beknopt Verslag* goed heb gelezen, heeft de staatssecretaris daarop niet in alle duidelijkheid kunnen antwoorden.

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Demeester, die antwoordt namens haar collega voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie.

Mevrouw Demeester-De Meyer, staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, mijn collega staatssecretaris Smet heeft mij gevraagd in haar naam te antwoorden op de vraag van de heer Pataer.

Haar antwoord luidt: « In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid van de Senaat mede te delen dat het voorstel dat mij werd doorgestuurd door gemeenschapsminister Lenssens erin bestond een wijziging te brengen in het koninklijk besluit houdende algemeen reglement voor de lozing van afvalwater evenals een wijziging in het koninklijk besluit met betrekking tot de sectoriële lozingsvoorwaarden voor de meststoffenfabricatie.

Met betrekking tot de gipslozingen werd gisteren in de commissie van de Kamer van volksvertegenwoordigers uitvoerig geantwoord op een interpellatie ter zake. In dat verband kan ik meedelen dat de huidige resultaten van studies uitgevoerd door het Belgisch Mathematisch Model van de Noordzee en het Schelde-estuarium, het provinciaal instituut voor hygiëne te Antwerpen, het Instituut voor hygiëne en epidemiologie, evenals het Nederlands Rijksinstituut voor zuivering van afvalwater, geen enkele aanwijzing bevatten dat de lozing van gipsafval een ecologisch of gezondheidsprobleem zou meebrengen op korte of middellange termijn.

Ik kan u melden dat, wat mijn bevoegdheid betreft, de verdere uitwerking en aanvulling van de sectoriële lozingsvoorwaarden meer nog dan in het verleden zullen worden afgestemd op de gewenste oppervlaktewaterkwaliteit en dat voor de realisatie ervan zuiveringsprogramma's zullen worden opgelegd. Niet alleen voor de gipslozingen, maar voor alle gelijkaardige lozingen, wil ik de opgelegde voorwaarden inderdaad koppelen aan een termijn, waarna het effect van de lozingen op de waterkwaliteit zal worden geëvalueerd en de lozingsvoorwaarden rekening houdend met de resultaten van deze evaluatie zullen moeten worden aangepast en zo nodig strenger gemaakt.

Mijn diensten zullen biologische criteria opstellen om de invloed van de lozingen te onderzoeken ten einde een volledig inzicht te krijgen in

de invloed van de radioactiviteit in het Scheldemilieu, zodat niet alleen rekening gehouden wordt met de mens, zoals dit tot nu traditioneel gebeurde, maar ook met de fauna en de flora die veel gevoeliger zijn. Het is dan ook in die geest dat de voorstellen van gemeenschapsminister Lenssens worden onderzocht. »

QUESTION ORALE DE M. LAFOSSE AU SECRETAIRE D'ETAT AUX POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES, SUR « LA SUPPRESSION EVENTUELLE DU CENTRE DE TRI DE MONS X »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER LAFOSSE AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR POSTERIEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE, OVER « DE EVENTUELE AFSCHAFFING VAN HET SORTEERCENTRUM VAN BERGEN X »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Lafosse au secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones, sur « la suppression éventuelle du centre de tri de Mons X ».

La parole est à M. Lafosse.

M. Lafosse. — Monsieur le Président, selon les résultats de l'étude Team Consult, seuls cinq centres de distribution devraient exister en Belgique.

Le centre de tri de Mons X perdrait de ce fait sa qualification au profit d'un centre installé à Charleroi.

Je ne veux pas ouvrir une polémique sous-régionale, mais il me semble que cette décision est inopportune sur les plans économique et financier.

Sur le plan économique, je ne vous apprendrai rien en vous disant que notre région Mons-Borinage est la plus touchée par la récession économique, qu'elle est celle qui compte le plus de chômeurs.

Le transfert du centre de tri occasionnerait le glissement, donc la perte, de 250 emplois environ.

Sur le plan financier, le centre de tri de Mons est opérationnel depuis le 1er octobre 1981.

Il s'agit d'un nouveau bâtiment qui a coûté à la collectivité plusieurs centaines de millions de francs.

Je dois ajouter qu'il est également placé à proximité immédiate d'un centre ferroviaire important.

Malgré toutes ces qualités, on l'abandonnerait au profit d'un bâtiment que la Régie des Postes aurait acheté à Charleroi, un bâtiment inadapté qu'il faudrait, par conséquent, aménager.

Croyez-vous que cela fasse preuve d'une bonne gestion?

Madame le secrétaire d'Etat pourrait-elle justifier les mesures prises à cet égard et me préciser les coûts de cette opération de transfert?

Que deviendront les nouveaux bâtiments du centre de tri de Mons X ainsi désertés?

M. le Président. — La parole est à M. Lutgen, secrétaire d'Etat, qui répondra en lieu et place de sa collègue, Mme D'Hondt.

M. Lutgen, secrétaire d'Etat à la Modernisation et à l'Informatisation des Services publics, adjoint au Premier ministre. — Monsieur le Président, M. le sénateur Lafosse donne une fausse interprétation de l'enquête que Team Consult a effectuée à la poste.

Le bureau d'études propose de déconcentrer les activités de tri de la correspondance des 17 centres actuels de tri vers 60 centres régionaux et 5 centres industriels.

Cette solution, qui se justifie financièrement et économiquement, a comme but essentiel d'accroître sensiblement la qualité du service de la Régie des Postes. Toute la population bénéficiera donc de cette réorganisation.

La mesure a, en outre, comme conséquence que l'offre d'emplois sera mieux étalée géographiquement, de sorte que bon nombre d'agents auront ainsi la chance de pouvoir travailler plus près de leur domicile.

Bien que l'étude détaillée doive encore être effectuée, il est clair que Mons jouera un rôle important en sa nouvelle qualité de centre régional.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN OOTEGHEM AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR VOLKSGEZONDHEID EN GEHANDICAPTENBELEID OVER « HET GEKNOEI INZAKE VLEESKEURING »

QUESTION ORALE DE M. VAN OOTEGHEM AU SECRETAIRE D'ETAT A LA SANTE PUBLIQUE ET A LA POLITIQUE DES HANDICAPES SUR « LES TRIPOTAGES DANS L'EXPERTISE DES VIANDES »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Ooteghem aan de staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid over « het geknoei inzake vleeskeuring ».

Het woord is aan de heer Van Ooteghem.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, in antwoord op een schriftelijke vraag deelde de staatssecretaris de cijfers mede van het aantal gevallen van cysticercose in ons land in de loop van 1984. Hieruit blijkt het volgende :

In heel de provincie Antwerpen werd op 101 306 geslachte runderen geen enkel geval van cysticercose vastgesteld. Dit geldt ook voor de privé-slachthuizen van West-Vlaanderen, Limburg, Brabant, Namen en Henegouwen, waar nog eens 154 078 runderen werden geslacht. Telt men beide getallen op, dan zouden er op 250 000 geslachte runderen geen lintwormen zijn gevonden. Uit deze cijfers blijkt ook dat in de openbare slachthuizen van Oost-Vlaanderen één lintwormdier werd vastgesteld per 743 geslachte runderen en in de openbare slachthuizen van Namen één per 378 geslachte runderen.

Enerzijds één cysticercose-geval per 378 geslachte runderen en anderzijds geen enkel geval op 255 384 slachtingen : dit kan gewoon niet. Daarover zijn alle experts het eens. Die statistieken zijn een duidelijk bewijs van het geknoei in de vleeskeuring en van de laksheid van de inspectie.

Welke maatregelen heeft de staatssecretaris getroffen om de aangeklaagde toestand te saneren ?

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Demeester.

Mevrouw Demeester-De Meyer, staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb onlangs de geachte collega van de Senaat de statistische gegevens in verband met de resultaten van de keuring in de slachthuizen voor het jaar 1984 meegedeeld.

Dezelfde cijfers, die mijn diensten mij hebben verstrekt, hebben ook bij mij vragen doen rijzen, zelfs verwondering gewekt.

In tegenstelling met wat de geachte collega uit die cijfers concludeert, zijn zij voor mij geen bewijs dat bij de vleeskeuring in sommige slachthuizen of in sommige streken geknoei wordt en dat de inspectiedienst door zijn laksheid, zoals de heer Van Ooteghem beweert, voor dit geknoei medeverantwoordelijkheid draagt.

De vastgestelde verschillen kunnen door een aantal elementen gedeeltelijk worden verklaard, zoals de oorsprong van de dieren, de leeftijd, de manier van vetmesten en zelfs deze van opleiding van de veearts die verschillend is in Wallonië en in Vlaanderen. Misschien worden de statistieken niet nauwkeurig bijgehouden.

Maar ik erken gaarne bij het zien van de cijfers, dat er redenen zijn om vragen te stellen vooral over de goede werking van de vleeskeuring, de organisatie van de middelen waarover de keurders beschikken.

De hervorming van de veterinaire keuring is daarom reeds jaren in voorbereiding. Ik kan nu de oprichting van het Instituut voor veterinaire keuring, het werkelijk functioneren ervan, tegen 1 juli in het vooruitzicht stellen. Niet als een oplossing voor alle problemen, maar als de start van een nieuwe aanpak voor de werkelijke uitbouw van een degelijke organisatie van de keuring.

QUESTION ORALE DE M. MOUTON A M. DAMSEAUX, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR « LA CREATION DE L'INSTITUT D'ENSEIGNEMENT SUPERIEUR PEDAGOGIQUE DE TYPE COURT ET DE PROMOTION SOCIALE A PERWEZ »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MOUTON AAN DE HEER DAMSEAUX, MINISTER VAN ONDERWIJS, OVER DE « OPRICHTING VAN HET « INSTITUT D'ENSEIGNEMENT SUPERIEUR PEDAGOGIQUE DE TYPE COURT ET DE PROMOTION SOCIALE » TE PERWIJS »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Mouton à M. Damseaux, ministre de l'Education nationale, sur

« la création de l'Institut d'enseignement supérieur pédagogique de type court et de promotion sociale à Perwez ».

La parole est à M. Mouton.

M. Mouton. — Monsieur le Président, le *Moniteur belge* du 19 février 1986 a publié l'arrêté royal du 24 mai 1985 portant création d'un institut d'enseignement supérieur pédagogique de type court et de promotion sociale à Perwez.

En vertu de quelles dispositions légales cet établissement a-t-il été créé ? En effet, la suppression d'un enseignement de promotion sociale du niveau secondaire — CTSI, CTSS — à Hannut ne peut permettre la création d'un établissement d'enseignement supérieur de type court de promotion sociale.

Par ailleurs, ce nouvel établissement serait également chargé de la formation continue des enseignants de l'enseignement spécial. Or, il s'agit là d'une compétence de la Communauté française, compétence exercée effectivement depuis 1982.

Je souhaiterais connaître les raisons de cette concurrence malsaine et surtout bien inutile sur le plan budgétaire.

M. le Président. — La parole est à M. Hansenne, ministre, qui répondra en lieu et place de son collègue, M. Damseaux.

M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail. — Monsieur le Président, mon collègue M. Damseaux, ministre de l'Education nationale, m'a chargé de vous donner lecture de la réponse que voici.

En réponse à la question orale de l'honorable membre relative à la création de l'Institut d'enseignement supérieur pédagogique de type court et de promotion sociale à Perwez, je confirme que cette création résulte de la suppression des cours techniques de l'Etat à Hannut comme établissement autonome d'enseignement de promotion sociale. Ces cours ont été transformés en une antenne des cours de promotion sociale de Jodoigne.

En effet, les cours techniques de l'Etat à Hannut présentaient les structures et les populations les plus précaires.

La section sténodactylographie CTSI — cours techniques secondaires inférieurs — était en voie de fermeture, tandis que celle de niveau CTSS — cours techniques secondaires supérieurs — ne comptait plus que dix élèves pour deux années d'études.

Dès lors, on pouvait s'attendre à une extinction de la section.

Il n'y aurait plus eu qu'une section « couture familiale » qui comptait douze élèves. Ces sections pouvaient, par contre, subsister comme dédoublements des cours dispensés dans les environs.

En fait, cette opération relevait d'une saine rationalisation.

Tous les précédents ont joué dans les deux sens, c'est-à-dire qu'une section supprimée pouvait être remplacée par une autre section, quel que soit le niveau auquel appartenait cette nouvelle section, qu'il soit inférieur, égal ou supérieur à celui de base et ceci dans le cadre du système de banque d'heures de l'Etat.

J'ajoute que le problème humain posé par la suppression de la direction des cours d'Hannut trouvait une solution par la mise à la retraite du directeur des cours de Jodoigne.

Par ailleurs, M. Mouton conteste ma compétence en matière de formation spécialisée des personnels de l'enseignement spécial. Puis-je lui faire remarquer que le décret du 2 décembre 1982 de la Communauté française vise la formation initiale des enseignants dans la mesure où elle prévoit des stages de formation en enseignement spécial à destination de candidats enseignants ?

Il s'agit, ni plus ni moins, d'une information et non d'une formation adéquate et spécialisée. Au contraire, l'enseignement prévu en promotion sociale vise, dans le cadre de la formation continue, la spécialisation des personnels directeur, enseignant, paramédical, auxiliaire d'éducation, déjà en place dans l'enseignement spécial de l'Etat.

Il s'agit donc, dans ce cas précis, d'une formation spécialisée dispensée par des praticiens de l'enseignement spécial et pouvant mener à un titre spécifique. Manifestement, vous conviendrez avec moi que ceci relève de la compétence du ministre de l'Education nationale.

En conclusion, j'espère que l'honorable membre comprendra qu'il ne s'agit pas d'improviser par le biais d'une information sommaire mais qu'il importe de dispenser une formation spécialisée.

QUESTION ORALE DE M. MOUTON A M. DAMSEAUX, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR « LES MINERVALES DES ETRANGERS ET L'EXECUTION DE L'ARRET DE LA COUR EUROPEENNE DE JUSTICE »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MOUTON AAN DE HEER DAMSEAUX, MINISTER VAN ONDERWIJS, OVER « HET INSCHRIJVINGSGELD VAN BUITENLANDERS EN DE TENUITVOERLEGGING VAN HET ARREST VAN HET EUROPESE HOF VAN JUSTITIE »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Mouton à M. Damseaux, ministre de l'Education nationale, sur « les minerval des étrangers et l'exécution de l'arrêt de la Cour européenne de justice ».

La parole est à M. Mouton.

M. Mouton. — Monsieur le Président, l'imposition d'un minerval aux étudiants étrangers, et plus particulièrement aux étudiants originaires des Etats membres de la Communauté européenne, a entraîné des débats juridiques importants jusqu'à l'arrêt du 13 février 1985 de la Cour européenne de justice.

Dans son arrêt précité, la Cour européenne a notamment rappelé qu'en 1968, le Conseil des Communautés européennes avait déjà arrêté un règlement par lequel les travailleurs migrants et leurs enfants étaient assimilés aux nationaux du pays d'accueil et pouvaient ainsi bénéficier de bourses d'études, mais l'arrêt de la Cour européenne de justice est plus général et plus important; il étend, en effet, aux élèves, aux étudiants et aux personnes en formation, la liberté d'établissement qui était limitée aux seuls travailleurs.

Je souhaiterais connaître les mesures prises actuellement par le ministère de l'Education nationale :

- Concernant les droits d'inscription complémentaires pour les étudiants originaires des Etats membres de la Communauté européenne;
- Concernant les remboursements des droits d'inscription contestés;
- Concernant les droits d'inscription complémentaires pour les étudiants originaires d'autres pays non membres de la Communauté européenne.

En outre, la perception d'un droit d'inscription complémentaire est-elle également appliquée dans l'enseignement secondaire artistique et dans l'enseignement supérieur artistique ?

M. le Président. — La parole est à M. Hansenne, ministre, qui répondra en lieu et place de son collègue, M. Damseaux.

M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail. — Monsieur le Président, mon collègue, M. Damseaux, m'a chargé de vous donner lecture de ce qui suit.

L'honorable membre fait état des débats juridiques engendrés par la réglementation relative au minerval des étudiants étrangers.

Ces débats sont loin d'être clos et les résumer dans le bref laps de temps qui m'est imparti relève de la gageure.

L'arrêt rendu par la Cour de justice, le 13 février 1985, dans l'affaire Gravier, ne permet assurément pas de résoudre toutes les questions que pose cette interprétation nouvelle du droit communautaire.

Ainsi, il me paraît aléatoire d'affirmer, comme vous le faites, que l'arrêt Gravier a instauré au profit des élèves et étudiants communautaires une liberté d'établissement semblable à celle dont jouissent les travailleurs.

En effet, dans l'arrêt précité, la Cour de justice précise de manière explicite que le minerval imposé aux étudiants étrangers soulève un problème de seuil financier imposé à ces seuls étudiants et non un problème de libre circulation.

L'arrêté royal du 30 août 1985 portant exécution des articles 59, 60 et 61 de la loi du 21 juin 1985 concernant l'enseignement permet de répondre à votre première question.

Les ressortissants communautaires qui suivent un enseignement de formation professionnelle sont exemptés du droit d'inscription spécifique depuis la présente année scolaire. Les jeunes Européens inscrits dans l'enseignement secondaire spécialisé ou dans l'enseignement supérieur non universitaire ont désormais accès à ces enseignements aux mêmes conditions que les Belges.

Ces mesures ont été développées dans les circulaires du 20 août 1985 et n'ont plus donné lieu à aucune difficulté.

La réponse à la deuxième question est plus délicate. Vous savez que la loi du 21 juin 1985 a apporté une solution au problème du remboursement des minerval perçus de 1976 à fin 1984. Cependant, la Commission des Communautés européennes conteste devant la Cour de justice de Luxembourg la conformité au droit communautaire de ces mesures.

Si la Cour de justice devait obliger l'Etat belge à organiser le remboursement des minerval qui ont été perçus auprès des étudiants de la CEE, les conséquences financières en seraient supportées presque exclusivement par le secteur francophone de l'Education nationale qui accueille la majorité des étudiants étrangers. En outre, l'administration rencontrerait des difficultés énormes dans la vérification de dossiers dont certains remontent à 1976.

Pour répondre à votre troisième question, je dirai que les étudiants étrangers qui n'appartiennent pas à un Etat membre de la Communauté européenne sont toujours soumis au droit d'inscription spécifique ou complémentaire lorsqu'ils sont dans les conditions d'application de la loi du 21 juin 1985 et de l'arrêté royal du 30 août 1985.

Le tribunal de première instance de Mons a rendu dernièrement une ordonnance déboutant des étudiants non CEE qui avaient demandé leur inscription sans paiement de minerval dans un établissement supérieur de l'Etat. Cette juridiction a ainsi reconnu la régularité de la réglementation actuelle applicable aux ressortissants non CEE.

Enfin, les étudiants étrangers qui fréquentent les classes d'humanités artistiques de type 1 ou l'enseignement supérieur artistique et dont les parents ne résident pas en Belgique sont toujours soumis au paiement du droit d'inscription spécifique.

Toutefois, les étudiants originaires d'un Etat membre de la Communauté européenne sont expressément dispensés d'acquiescer ce droit d'inscription complémentaire.

Deux circulaires explicitant ces mesures ont été adressées aux établissements concernés par l'administration des services pour la culture.

En conclusion, je souhaite attirer l'attention de l'honorable membre sur trois points.

La Belgique a scrupuleusement exécuté l'arrêt Gravier en exemptant pour l'avenir les étudiants originaires d'Etats membres de la Communauté européenne du paiement du droit d'inscription spécifique dans l'enseignement secondaire spécialisé et dans l'enseignement supérieur non universitaire.

La Cour de justice est saisie actuellement de plusieurs dossiers concernant la question de savoir si l'enseignement universitaire est ou non une « formation professionnelle » au sens de l'arrêt Gravier.

Le royaume de Belgique soutient que l'enseignement universitaire ne peut être considéré comme de la formation professionnelle. Toutefois, si la Cour de justice ne suivait pas la thèse défendue par la Belgique en cette matière, le secteur francophone de l'enseignement connaîtrait une situation financière dramatique, étant donné l'afflux d'étudiants communautaires dans ses établissements et il en sera d'autant plus ainsi que notre pays est le seul Etat européen, avec l'Italie, à accueillir les étudiants sans limitation aucune.

Ainsi, au niveau universitaire, il est symptomatique de constater que les facultés qui recueillent le plus de succès auprès des étudiants CEE sont celles dont l'accès est le plus réglementé dans les autres Etats membres.

Enfin — et c'est le troisième point sur lequel je veux attirer votre attention — il importe que chacun se rende compte que les solutions à ces problèmes devront être élaborées au niveau national, alors même que les problèmes se posent dans des termes différents dans l'enseignement francophone et dans l'enseignement néerlandophone et qu'il importerait que chaque réseau d'enseignement soit traité d'une manière égale.

QUESTION ORALE DE M. HAZETTE AU SECRETAIRE D'ETAT AUX AFFAIRES EUROPEENNES ET A L'AGRICULTURE SUR « LA CIRCULAIRE DE L'ONDAH RELATIVE AUX FONDS DE PROMOTION DANS LES SECTEURS PORCS ET BOVINS »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HAZETTE AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR EUROPESE ZAKEN EN LANDBOUW OVER « DE CIRCULAIRE VAN DE NDALTP BETREFFENDE DE « PROMOTIEFONDSEN IN DE VARKENS- EN RUNDSECTOREN »

M. le Président. — La parole est à M. Hazette pour poser une question orale au secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture sur « la circulaire de l'ONDAH relative aux fonds de promotion dans les secteurs porcs et bovins ».

M. Hazette. — Monsieur le Président, je souhaite, par la présente question, tester la volonté du gouvernement d'exécuter un des passages de sa déclaration dont les petites et moyennes entreprises attendent beaucoup. Je cite ce passage : « Les efforts visant à réduire et à sim-

plifier les formalités administratives seront intensifiés. Toute nouvelle formalité sera soumise à l'avis préalable de la commission Comform.»

La circulaire de l'Office national des débouchés agricoles et horticoles concernant le fonds de promotion dans les secteurs « porcs » et « bovins » fixe les modalités réglementaires de perception d'une cotisation de cinq francs belges par porc abattu. Elle précise que « cette perception s'opère via les abattoirs publics et particuliers qui ne peuvent pas en facturer les frais de perception ».

Je poursuis la lecture de la circulaire : « De ce montant de cinq francs belges, deux francs cinquante par porc abattu seront portés au compte du producteur via le fournisseur de porcs; cette cotisation sera mentionnée séparément sur la facture ou le bordereau d'achat et ne sera pas comprise dans le calcul du montant de la TVA. »

Je vous passe les dispositions suivantes qui sont de la même nature.

Ma question est simple : la commission Comform a-t-elle été consultée ainsi que le prévoit la déclaration du gouvernement et quel est l'avis rendu sur cette nouvelle réglementation ?

M. le Président. — La parole est à Mme Demeester, secrétaire d'Etat, qui répondra en lieu et place de son collègue, M. De Keersmaecker.

Mme Demeester-De Meyer, secrétaire d'Etat à la Santé publique et à la Politique des Handicapés, adjoint au ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, en 1982, M. De Keersmaecker a signé avec le ministre des Classes moyennes de l'époque, l'arrêté royal portant création d'une commission chargée du contrôle et de l'étude de la simplification et de la réduction des obligations et formalités administratives, applicables aux PME et aux travailleurs indépendants. Cette commission fut rapidement baptisée la commission Comform.

Dans l'accord gouvernemental, le gouvernement a fait allusion à l'existence de cette commission et a annoncé qu'elle intensifiera ses efforts en vue de réduire et de simplifier les formalités administratives.

En ce qui concerne la question du sénateur Hazette, on peut répondre ce qui suit :

a) La commission Comform n'a pas été consultée au sujet des arrêtés d'exécution prévus par la loi du 11 avril 1983 portant création des fonds de promotion, parce que l'extrême urgence a chaque fois dû être invoquée. En effet, la commission Comform ne doit pas être consultée dans des cas d'urgence;

b) Ce sont d'ailleurs surtout les secteurs intéressés qui ressentent cette extrême urgence. Par ailleurs, des représentants des secteurs concernés sont étroitement impliqués dans la mise au point des arrêtés d'exécution via les huit sections consultatives où ils ont pu faire des opérations de simplification;

c) Je voudrais enfin souligner également que la commission Comform peut toujours formuler un avis d'initiative, conformément aux dispositions de l'arrêté royal du 10 mai 1982. Le cas échéant, M. De Keersmaecker examinera très attentivement les propositions de simplification.

INOVERWEGINGNEMING — PRISE EN CONSIDERATION

Stemmingen — Votes

De Voorzitter. — In verband met de inoverwegingneming van de voorstellen had ik de leden die opmerkingen hebben te maken, verzocht mij die te doen kennen.

J'avais prié les membres qui auraient des observations à formuler concernant la prise en considération de propositions de me les faire connaître.

M. Pécriaux a déjà demandé de ne pas prendre en considération la proposition de loi n° 150 réalisant la réintégration administrative en ce qui concerne les droits à la pension.

De heer Pécriaux heeft al gevraagd niet in overweging te nemen het voorstel van wet 150 houdende de administratieve reïntegratie met betrekking tot het recht op pensioen.

Nous allons donc procéder au vote sur la prise en considération de cette proposition de loi.

Wij stemmen dus over de inoverwegingneming van dit voorstel van wet.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

155 membres sont présents.

155 leden zijn aanwezig.

96 votent oui.

96 stemmen ja.

59 votent non.

59 stemmen neen.

En conséquence, la proposition de loi est prise en considération.

Derhalve is het voorstel van wet in overweging genomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

M. Adriaenssens, Mme Aelvoet, MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Boel, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Capoen, Cardoen, Chabert, Claeys, Close, Cooreman, De Bremaeker, De Clercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Deneir, Deprez, De Wulf, Didden, Doumont, Evers, Friederichs, A. Geens, Mme Godinache-Lambert, MM. Gryp, Hazette, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Kenzeler, Knuts, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Matthys, Mme Mayence-Gossens, MM. Meyntjens, Monfils, Nicolas, Noerens, Op 't Eynde, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pataer, Pede, Saulmont, Mme Smitt, M. Somers, Mme Staels-Dompas, MM. Swaelen, Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermarliere, Van Der Niepen, Vandersmissen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Van Grembergen, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Van Nevel, Van-nieuwenhuyze, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Rompaey, Verschueren, Vervaeke, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wyninckx et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Antoine, Basecq, Bataille, Borremans, Cerexhe, Clerdent, Collignon, Conrotte, Content, De Baere, Delcroix, Demuyter, Mme De Pauw-Deveene, MM. Desmaretts, De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Egemeers, Eicher, Falise, Flagothier, Gevenois, J. Gillet, Mme L. Gillet, MM. Grosjean, Guillaume, Hansenne, Henrion, Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Lafosse, Lallemand, Langendries, Leclercq, Lenfant, Lepaffe, Lutgen, Mainil, Minet, Moens, Moureaux, Mouton, Paque, Pécriaux, Peetermans, Pinoie, Poulain, Pouillet, Mme Rifflet-Knauer, MM. Schellens, Schoeters, Sondag, Spitaels, Taminiaux, Toussaint, Mme Truffaut et M. Wintgens.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Van Puymbroeck voor een stemverklaring.

Mevrouw Van Puymbroeck. — Mijnheer de Voorzitter, namens de ecologisten, zowel de Nederlandstalige als de Franstalige, wil ik een stemverklaring afleggen.

Ik meen dat het onze democratische plicht is een voorstel van wet in overweging te nemen. Alle voorstellen moeten in het Parlement kunnen worden besproken. Het lijkt mij ondemocratisch tegen de bespreking ten gronde van om het even welk probleem te stemmen.

Om deze redenen hebben ook de Waalse collega's voor deze inoverwegingneming gestemd. (Applaus op de banken van Agalew, Ecolo en op de banken van de Volksunie.)

De Voorzitter. — Wij moeten thans stemmen over de inoverwegingneming van het voorstel van wet nr. 156 tot opheffing van het koninklijk besluit van 4 februari 1983 houdende benoeming van de burgemeester van de gemeente Voeren.

Nous allons maintenant procéder au vote sur la prise en considération de la proposition de la loi n° 156 abrogeant l'arrêté royal du 4 février 1983 portant nomination du bourgmestre de la commune de Fouron.

M. Lallemand a demandé que cette proposition ne soit pas prise en considération.

De heer Lallemand heeft gevraagd het voorstel nr. 156 niet in overweging te nemen.

Het woord is aan de heer Windels voor een stemverklaring.

De heer Windels. — Mijnheer de Voorzitter, dit voorstel gaat over een voorrecht dat de Koning toebehoort. Gezien de scheiding der machten dient te worden geëerbiedigd, komt het ons voor dat het voorstel niet grondwettig is. Eén van de voorwaarden om een voorstel van wet in overweging te nemen is dat het grondwettig is.

Iets anders is natuurlijk wanneer een voorstel van wet wordt ingediend om de wet zelf, die de benoeming van de burgemeesters regelt, te wijzigen. In dat geval willen wij de inoverwegingneming wel goedkeuren.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vervaeke voor een stemverklaring.

De heer Vervaeke. — Mijnheer de Voorzitter, wij realiseren ons zeer goed dat door het in-overweging-nemen van dit voorstel een stap zou worden gedaan in een al te trage procedure die het gevolg is van onze wetgevende instellingen.

Wij weten allen zeer goed dat de molen van het gerecht zeer traag draait en maalt. Vandaar dat wij, ik vraag even uw aandacht en ook uw begrip, wij, volksnationalisten, proberen via de wetgevende kanalen deze scheefgegroeide toestand recht te trekken.

Ik vraag dan ook uitdrukkelijk, zeker aan onze taalgenoten, ons in verband met dit voorstel te willen bijstaan en de inoverwegingneming ervan goed te keuren. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming over de inoverwegingneming.

Nous passons au vote sur la prise en considération.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

161 leden zijn aanwezig.

161 membres sont présents.

145 stemmen neen.

145 votent non.

16 stemmen ja.

16 votent oui.

1 onthoudt zich.

1 s'abstient.

Derhalve is het voorstel van wet niet in overweging genomen.

En conséquence, la proposition de loi n'est pas prise en considération.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Adriaenssens, Mme Aelvoet, MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Basecq, Bataille, Bens, Bock, Boël, Borremans, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Clerdent, Close, Collignon, Conrotte, Content, Cooreman, De Baere, De Clercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Delcroix, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Mme De Pauw-Deveene, MM. Deprez, Descamps, De Seranno, Desmaretts, De Smeyter, de Wasseige, De Wulf, Didden, Donnay, Doumont, Egelmeyers, Eicher, Evers, Falise, Flaghothier, Friederichs, Gevenois, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Grosjean, Gryp, Guillaume, Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kelchtermans, Kenzeler, Lafosse, Lallemand, Langendries, Leclercq, Lenfant, Lepaffe, Mme Lieten-Croes, M. Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, MM. Mainil, Matthys, Mme Mayence-Goossens, M. Minet, Monfils, Moureaux, Mouton, Nicolas, Noerens, Op 't Eynde, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Pécriaux, Pede, Peetermans, Pinoie, Poulain, Pouillet, Remacle, Mme Rifflet-Knauer, MM. Saulmont, Schellens, Schoeters, Seeuws, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Swaelen, Taminiaux, Toussaint, Mme Truffaut, M. Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Van Daele, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermarliere, Van Der Niepen, Vandersmissen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Rompaey, Verschueren, Weckx, Willemssens, Windels, Wintgens, Wyninckx et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Boel, Capoen, De Bremaeker, A. Geens, Knuts, Luyten, Meyntjens, Moens, Somers, Valkeniers, Vandekerckhove, Van Grembergen, Van In, Van Ooteghem, Vervaeke et Waltniel.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Pataer.

De Voorzitter. — Er werden geen opmerkingen gemaakt betreffende de andere voorstellen. Ik neem dus aan dat zij in overweging zijn ge-

nomen en worden verwezen naar de commissies die door het bureau zijn aangeduid.

Aucune observation n'ayant été formulée quant aux autres propositions, puis-je considérer qu'elles sont prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées par le bureau ? (*Assentiment.*)

De lijst van de in overweging genomen voorstellen, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verwezen, verschijnt als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van heden.

La liste des propositions prises en considération, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARRETE ROYAL N° 179 DU 30 DECEMBRE 1982 RELATIF AUX EXPERIENCES D'AMENAGEMENT DU TEMPS DE TRAVAIL DANS LES ENTREPRISES EN VUE D'UNE REDISTRIBUTION DU TRAVAIL DISPONIBLE

Vote

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT NR. 179 VAN 30 DECEMBER 1982 BETREFFENDE DE EXPERIMENTEN VAN AANPASSING VAN DE ARBEIDSTIJD IN DE ONDERNEMINGEN MET HET OOG OP EEN HERVERDELING VAN DE BESCHIKBARE ARBEID

Stemming

M. le Président. — Nous passons au vote sur l'ensemble du projet de loi modifiant l'arrêté royal n° 179 du 30 décembre 1982 relatif aux expériences d'aménagement du temps de travail dans les entreprises en vue d'une redistribution du travail disponible.

Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 179 van 30 december 1982 betreffende de experimenten van aanpassing van de arbeidstijd in de ondernemingen met het oog op een herverdeling van de beschikbare arbeid.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

160 membres sont présents.

160 leden zijn aanwezig.

103 votent oui.

103 stemmen ja.

57 votent non.

57 stemmen neen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, De Clercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Deprez, De Seranno, Desmaretts, Didden, Doumont, Evers, Falise, Flaghothier, Friederichs, A. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Lenfant, Lutgen, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Monfils, Nicolas, Noerens, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Pouillet, Remacle, Saulmont, Mme Smitt, MM. Somers, Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Swaelen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermarliere, Vandersmissen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Van Grembergen, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Rompaey, Vervaeke, Waltniel, Weckx, Willemssens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Adriaenssens, Mme Aelvoet, MM. Basecq, Boel, Borremans, Collignon, Content, De Baere, De Bremaeker, Delcroix, Mme De Pauw-

Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, De Wulf, Donnay, Egelmeers, Eicher, Gevenois, Grosjean, Gryp, Guillaume, Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lallemand, Leclercq, Lepaffe, Mme Lieten-Croes, MM. Matthys, Minet, Moens, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Schellens, Schoeters, Seeuws, Spitaels, Taminiaux, Toussaint, Mme Truffaut, MM. Trussart, Vaes, Van Der Niepen, Mme Van Puymbroeck, MM. Verschuere et Wyninckx.

PROJET DE LOI ACCORDANT LE TITRE DE VILLE A LA COMMUNE DE MOUSCRON

Vote

ONTWERP VAN WET WAARBIJ DE TITEL VAN STAD WORDT VERLEEND AAN DE GEMEENTE MOESKROEN

Stemming

M. le Président. — Nous passons au vote sur l'ensemble du projet de loi accordant le titre de ville à la commune de Mouscron.

Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet waarbij de titel van stad wordt verleend aan de gemeente Moeskroen.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

158 membres sont présents.

158 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont pris part au vote :

Hebben aan de stemming deelgenomen :

M. Adriaenssens, Mme Aelvoet, MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bascq, Bataille, Bens, Bock, Boel, Boël, Borremans, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claes, Clerdent, Close, Collignon, Conrotte, Content, Cooreman, De Baere, De Bremaeker, De Clercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Delcroix, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Mme De Pauw-Deveen, MM. Deprez, Descamps, Desmaretz, De Smeyter, de Wasseige, De Wulf, Donnay, Doumont, Egelmeers, Eicher, Evers, Falise, Flagothier, Friederichs, A. Geens, Gevenois, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Grosjean, Gryp, Guillaume, Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kelchtermans, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lallemand, Langendries, Lenfant, Lepaffe, Mme Lieten-Croes, MM. Lutgen, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys, MM. Mainil, Matthys, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Minet, Moens, Monfils, Moureaux, Mouton, Nicolas, Noerens, Op 't Eynde, Ottenbourg, me Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Pataer, Pécriaux, Pele, Peetermans, Pinoie, Poulet, Remacle, Mme Rifflet-Knauer, MM. Saulmont, Schellens, Schoeters, Seeuws, Mme Smitt, MM. Somers, Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Swaelen, Taminiaux, Toussaint, Mme Truffaut, M. Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermarliere, Van Der Niepen, Vandersmissen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Van Grembergen, Vanhaverbeke, Van houte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuysen, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Rompaey, Verschuere, Vervaeke, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens, Wyninckx et Leemans.

INTERPELLATION DE M. VANLERBERGHE AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTERIEUR, DE LA FONCTION PUBLIQUE ET DE LA DECENTRALISATION, SUR « LA MISE AU TRAVAIL DE CHOMEURS PAR LES COMMUNES »

Stemming over de eenvoudige motie

INTERPELLATION DE M. VANLERBERGHE AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTERIEUR, DE LA FONCTION PUBLIQUE ET DE LA DECENTRALISATION, SUR « LA MISE AU TRAVAIL DE CHOMEURS PAR LES COMMUNES »

Vote sur la motion pure et simple

De Voorzitter. — Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Vanlerberghe tot de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, over « de tewerkstelling van werklozen in de gemeenten », werden twee moties ingediend.

Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de l'interpellation de M. Vanlerberghe au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, sur « la mise au travail de chômeurs par les communes ».

De ene, de eenvoudige motie, door de heren Langendries, Vangeel, Vandermarliere en Henrion, luidt :

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Vanlerberghe en het antwoord van de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie,

Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Vanlerberghe et la réponse du Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation,

Passe à l'ordre du jour. »

De andere, door de heren Wyninckx, De Bremaeker, Holsbeke en De Baere, luidt :

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Vanlerberghe tot de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, over de tewerkstelling van werklozen in de gemeenten,

Vraagt de regering zo vlug mogelijk goedkeuring te verlenen aan de aanvragen tot verlenging en aan de nieuwe aanvragen tot tewerkstelling van werklozen in de diverse alternatieve tewerkstellingsprojecten. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Vanlerberghe au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, sur la mise au travail de chômeurs par les communes,

Demande au gouvernement d'approuver au plus tôt les demandes de prolongation, ainsi que les nouvelles demandes de mise au travail de chômeurs dans les divers projets alternatifs de mise au travail. »

Overeenkomstig ons reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

Conformément à notre règlement, nous votons sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

158 membres sont présents.

158 leden zijn aanwezig.

94 votent oui.

94 stemmen ja.

64 votent non.

64 stemmen neen.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claes, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, De Clercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Deprez, Descamps, De Seranno, Desmaretz, Didden, Doumont, Evers, Falise, Flagothier, Friederichs, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Lenfant, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Monfils, Nicolas, Noerens, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pele, Peetermans, Poulet, Remacle, Saulmont, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Swaelen, Mme Tyberghien-Vandenbussche.

MM. Van Daele, Van den Broeck, Vandenhoute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermarliere, Vandersmissen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Adriaenssens, Mme Aelvoet, MM. Basecq, Boel, Borremans, Capoen, Collignon, Content, De Baere, De Bremaeker, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, De Wulf, Egelmeeers, Eicher, A. Geens, Gevenois, Grosjean, Gryp, Hismans, Hofman, Holsbeke, Horyat, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lallemand, Lepaffe, Mme Lieten-Croes, MM. Luyten, Matthys, Meyntjens, Minet, Moens, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Pataer, Péciaux, Pinoie, Mme Rifflet-Knauer, MM. Schellens, Schoeters, Seeuws, Somers, Spitaels, Taminiaux, Toussaint, Mme Truffaut, MM. Trussart, Vaes, Valkeniers, Vandekerckhove, Van Der Niepen, Van Grembergen, Van In, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Verschuere, Vervaet et Wyninckx.

INTERFELLATIE VAN DE HEER A. GEENS TOT DE EERSTE MINISTER OVER « DE OPMERKINGEN IN HET 142e BOEK VAN HET REKENHOF »

Stemming over de eenvoudige motie

INTERPELLATION DE M. A. GEENS AU PREMIER MINISTRE SUR « LES OBSERVATIONS DU 142e CAHIER DE LA COUR DES COMPTES »

Vote sur la motion pure et simple

De Voorzitter. — Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer André Geens tot de Eerste minister over « de opmerkingen in het 142e boek van het Rekenhof », werden twee moties ingediend.

Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de l'interpellation de M. André Geens au Premier ministre sur « les observations du 142e cahier de la Cour des comptes ».

De ene, de eenvoudige motie, door de heren Henrion, De Kerpel, Antoine en Vandermarliere, luidt :

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer André Geens en het antwoord van de Eerste minister,

Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. André Geens et la réponse du Premier ministre,

Passe à l'ordre du jour. »

De andere, door de heren Van Grembergen, Meyntjens, Luyten, Van In, Van Ooteghem en Vandekerckhove, luidt :

« De Senaat,

Gehoord hebbende de interpellatie van de heer André Geens tot de Eerste minister over de opmerkingen in het 142e boek van het Rekenhof en het antwoord van de regering,

Is van mening dat de regering herhaaldelijk de begrotingswetten heeft geschonden, door overschrijding, afwending van gelden en het onmogelijk maken van tijdige controle,

Is van mening dat de houding van de uitvoerende macht onaanvaardbaar is en in wezen in strijd met het landsbelang. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. André Geens au Premier ministre sur les observations du 142e cahier de la Cour des comptes et la réponse du gouvernement,

Estime que le gouvernement a violé à plusieurs reprises les lois budgétaires par des dépassements et par des détournements de fonds et en empêchant un contrôle en temps opportun,

Estime que l'attitude du pouvoir exécutif est inacceptable et contraire aux intérêts du pays. »

Overeenkomstig ons reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

Conformément à notre règlement, nous votons sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

156 membres sont présents.

156 leden zijn aanwezig.

93 votent oui.

93 stemmen ja.

63 votent non.

63 stemmen neen.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Clerdent, Close, Conrotte, Cooreman, De Clercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Deprez, Descamps, De Seranno, Desmarests, Didden, Doumont, Evers, Falise, Flagother, Friederichs, Gijssels, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Lenfant, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Monfils, Nicolas, Noerens, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pedé, Peetermans, Pouillet, Remacle, Saulmont, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Swaelen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Van Daele, Van den Broeck, Vandenhoute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermarliere, Vandersmissen, V. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Adriaenssens, Mme Aelvoet, MM. Basecq, Boel, Borremans, Capoen, Collignon, Content, De Baere, De Bremaeker, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Egelmeeers, Eicher, A. Geens, Gevenois, Grosjean, Gryp, Hismans, Hofman, Holsbeke, Horyat, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lallemand, Lepaffe, Mme Lieten-Croes, MM. Luyten, Matthys, Meyntjens, Minet, Moens, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Pataer, Péciaux, Pinoie, Mme Rifflet-Knauer, MM. Schellens, Schoeters, Seeuws, Somers, Spitaels, Taminiaux, Toussaint, Mme Truffaut, MM. Trussart, Vaes, Valkeniers, Vandekerckhove, Van Der Niepen, Van Grembergen, Van In, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Verschuere, Vervaet et Wyninckx.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE MINISTER VAN FINANCIËN OVER « HET LOT DAT TOEBEDEELD WORDT AAN DE NAAMLOZE KLACHTEN BIJ DE FISCUS »

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU MINISTRE DES FINANCES SUR « LA SUITE RESERVEE AUX PLAINTES ANONYMES PAR L'ADMINISTRATION FISCALE »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van In aan de minister van Financiën over « het lot dat toebedeeld wordt aan de naamloze klachten bij de fiscus ».

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, via de beeldbuis heeft de bewindsman op 21 februari jongstleden de goegemeente verrast met de mededeling dat zijn administratie jaarlijks met vele duizenden naamloze brieven wordt overstelpt en dat het lot dat aan deze brieven wordt toebedeeld, afhangt van de beoordeling van een ondergeschikte ambtenaar.

In de veronderstelling dat het afkondigen van een charter voor de belastingplichtige de achterbakse en verontrustende praktijken van naamloze briefschrijvers niet zal indijken, ware het nuttig eens precies en omstandig te horen uiteenzetten :

Ten eerste, of er voor de jongste vijf jaar enig statistisch cijfer bekend is voor het volume van naamloze klachten bij de fiscale administratie en of deze gegevens in voorkomend geval kunnen worden opgesplitst volgens de diverse provinciale directies.

Ten tweede, of er ten aanzien van de ambtenaren die dergelijke klachten onder ogen krijgen, enige leidraad wordt meegegeven niet alleen om de gegrondheid te onderzoeken, maar ook om de herkomst van de klacht te achterhalen.

Ten derde, of, gesteld dat de naamloze klacht tot een onderzoek maar niet tot een sluitend bewijs nopens het aangeklaagde heeft geleid, de naamloos medegedeelde gegevens als indicie van schuld worden gebruikt.

Ten vierde, of, om het charter van de belastingplichtige als ernstig te doen overkomen, niet van meet af dient te worden gesteld dat aan naamloze klachten geen gevolg wordt gegeven.

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Aerts die namens de minister van Financiën zal antwoorden.

De heer Aerts, staatssecretaris voor Energie, toegevoegd aan de minister van Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, in de loop van de jongste jaren werden in dat verband herhaaldelijk vragen gesteld aan mijn voorgangers.

Om nauwkeuriger op de door het geachte lid gestelde vragen te antwoorden zal ik het door hemzelf voorgestelde schema volgen :

Punt 1. De klachten worden toegezonden ofwel aan de centrale diensten van de verschillende fiscale besturen ofwel aan de uitvoeringsdiensten en ter zake is er geen centralisatie zodat er geen globaal overzicht te verkrijgen is van het aantal kwestieuze klachten.

Punten 2 en 3. Er bestaat geen leidraad voor de ambtenaren in verband met het onderzoek van klachten. Dienaangaande moet echter worden opgemerkt dat die klachten steeds ten minste bij een dienstchef terecht komen en dat het mij derhalve aangewezen lijkt het initiatief over te laten aan die ambtenaren om uit te maken welk gevolg aan die klachten moet worden gegeven.

De heer Basecq, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

De klacht betekent nooit meer dan een element van beoordeling tussen andere elementen. De aard van het onderzoek en de te volgen onderzoeksmethode worden beoordeeld rekening houdend met de elementen eigen aan elk geval afzonderlijk.

Punt 4. Rekening houdend met hetgeen voorafgaat, lijkt het mij niet noodzakelijk als principe te aanvaarden dat er geen enkel gevolg moet worden gegeven aan naamloze klachten, om het ontwerp inzake rechtszekerheid van de belastingplichtige geloofwaardig te maken. Overigens is het de bedoeling van dat ontwerp uit te maken wat er moet gebeuren met klachten die de administratie aan het parket moet mededelen en ook wat er met klachten gericht aan het parket moet geschieden.

In dit verband wordt bepaald dat, op straffe van niet-ontvankelijkheid, geen klacht kan worden neergelegd door de ambtenaren van de BTW en van de Directe Belastingen zonder machtiging van de gewestelijke directeur warvan zij afhangen en door de ambtenaren van de BBI, zonder machtiging van de administrateur-generaal van de Belastingen. Anderzijds wordt wat de klachten betreft door andere personen rechtstreeks gericht aan het parket, bepaald dat die klachten voor advies moeten worden onderworpen aan de bevoegde gewestelijke directeur.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN EN AAN DE STAATSECRETARIS VOOR ENERGIE OVER « DE PRIJSREGLEMENTERING VAN DE ELEKTRISCHE LAAGSPANNINGSENERGIE VOOR KLEINE BEDRIJVEN »

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES ET AU SECRETAIRE D'ETAT A L'ENERGIE SUR « LA REGLEMENTATION DES PRIX DE L'ENERGIE ELECTRIQUE EN BASSE TENSION POUR LES PETITES ENTREPRISES »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van In aan de minister van Economische Zaken en aan de staatssecretaris voor Energie over de prijsreglementering van de elektrische laagspanningsenergie voor kleine bedrijven.

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, in het *Staatsblad* van 11 september 1985 en om, wat de prijsopjaging betreft, in werking te treden vanaf 1 september 1985, verscheen het ministerieel besluit van 24 juli 1985 houdende de prijsreglementering van de elektrische

laagspanningsenergie. Het jargon dat in bedoeld besluit wordt gebruikt, maakt het voor de leek onleesbaar. Om de draagwijdte van de nieuwe reglementering te kennen, moet het besluit trouwens gelezen worden samen met ten minste zes ministeriële besluiten die eraan zijn voorafgegaan.

Des te duidelijker is dan de elektra-eindfactuur voor het jaar 1985. Er blijkt namelijk dat, voor « zuivere en gemengde professionele toepassingen », de jaarlijkse vaste term-kost wordt vervelvoudigd.

Aangenomen dat de vaste-term-kost niet meer is dan de prijs door gebruiker betaald om, met meer nauwkeurigheid en zoals het in het gebruikte jargon heet, « na aanpassing van de beveiligingskalibers », het elektra-verbruik op te meten, aangenomen ook dat dergelijke « aanpassing » jarenlang meegaat, mag worden gevraagd hoe het kan worden gerechtvaardigd dat aan kleine bedrijven, midden de promotie voor dalende energieprijzen, een veelvoud aan vaste aansluitingskosten wordt toegeschoven.

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Aerts.

De heer Aerts, staatssecretaris voor Energie, toegevoegd aan de minister van Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, aan de basis ligt een dubbele doelstelling : ten eerste, de overeenstemming bereiken tussen het elektriciteitsstarief en de kosten van de professionele klanten veroorzaakt door hun afname; ten tweede, aan de betrokken categorieën een gezamenlijk tariefvoordeel van 185 miljoen frank op jaarbasis toe te kennen.

Daarom werd de bestaande multiplicator uit de formule van de vaste term van het tarief verwijderd en vervangen door de nieuwe berekeningsmodaliteiten bepaald door het ministerieel besluit van 24 juli 1985. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen de afnemers naargelang zij beschikken over een vermogen van minder dan 3,3 kVA, van 3,3 kVA tot 6,6 kVA of van meer dan 6,6 kVA.

Onder de 3,3 kVA blijft de formule van de vaste term in feite onveranderd. Van 3,3 kVA tot 6,6 kVA wordt proportioneel het grootste voordeel toegekend hetzij een verlaging van 30 pct.

Boven 6,6 kVA vermindert het proportionele voordeel geleidelijk en vanaf bepaalde hoge vermogens, wanneer men bedenkt dat het gaat om in laagspanning uitgevoerde leveringen, leidt de genomen maatregel niet meer tot een verlaging maar tot een verhoging.

Om alle problemen in verband met de leesbaarheid van het hierboven bedoelde besluit van 24 juli 1985 te vermijden, werd de rubriek « Tarieven voor zuivere en gemengde professionele toepassingen » volledig vervangen.

Men moet begrijpen dat het hier gaat om een zeer technische aanleggenheid, waarbij men moeilijk een reeks technische termen uit de weg kan gaan, zoniet loopt men het risico geen precieze informatie te verstrekken.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN OVER « HET GEBRUIK VAN HET GEWEZEN BRUGSE GERECHTSGEBOUW ALS ONDERDEEL VAN HET HOF VAN BEROEP TE GENT »

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES SUR « L'UTILISATION DE L'ANCIEN PALAIS DE JUSTICE DE BRUGES COMME EXTENSION DE LA COUR D'APPEL DE GAND »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van In aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over « het gebruik van het gewezen Brugse gerechtshof als onderdeel van het Hof van beroep te Gent ».

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, naar verluidt staat de stad Brugge op het punt met het departement van Openbare Werken een ruilvereenkomst te sluiten waardoor het gebouwencomplex van het vroegere gerechtshof op de Burg te Brugge, in het patrimonium van de stad zou worden opgenomen.

Tegelijk wordt er aangedrongen om, zoals reeds voor de werking van het arbeidshof is gebeurd, een aantal burgerlijke en strafkamers van het Hof van beroep te Gent een ambulante opdracht te geven door ze te Brugge te laten zetelen.

In deze omstandigheden ware het nuttig te vernemen of de gebouwen die door de gerechtelijke diensten op de Burg te Brugge

werden verlaten, als onderdeel van de diensten van het Hof van beroep te Gent een nieuwe bestemming kunnen krijgen, aangenomen dat de diensten van het Hof van beroep te Gent eng behuist zijn, dat een goede rechtsbedeling door enige decentralisatie slechts kan worden bevorderd en dat de aanwijzing van een definitieve bestemming voor het complex op de Brugse Burg wel uiterst dringend is.

M. le Président. — La parole est à M. Olivier, ministre.

M. Olivier, ministre des Travaux publics. — Monsieur le Président, voici la réponse que mon collègue, M. Gol, m'a chargé de lire.

L'établissement à Bruges d'une division de la Cour d'appel de Gand a déjà fait plusieurs fois l'objet d'un examen par les services du département de la Justice.

Sur la base de l'avis négatif émis par les autorités judiciaires de Gand, aucune suite favorable n'a été réservée à cette demande.

L'avis négatif des autorités judiciaires est fondé sur la considération que la création d'une telle division ne répond à aucun besoin des parties ni des avocats, car l'étendue du ressort de la cour est limitée et les déplacements sont faciles. Le dédoublement serait au contraire préjudiciable à l'activité de la cour : moins d'unité dans la jurisprudence et l'exécution, perte de temps, gaspillage d'énergie, et l'établissement d'une division à Bruges occasionnerait des dépenses supplémentaires considérables.

Enfin, l'expérience acquise au sein de la cour du travail a prouvé que le dédoublement s'avère préjudiciable au bon fonctionnement de la justice.

J'estime, dès lors, que la décision négative doit être maintenue.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DIDDEN AAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER « DE UITVOERING VAN HET HERSTRUCTURERINGSPLAN VOOR COCKERILL-SAMBRE »

QUESTION ORALE DE M. DIDDEN AU MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR « L'EXECUTION DU PLAN DE RESTRUCTURATION DE COCKERILL-SAMBRE »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Didden aan de minister van Economische Zaken over « de uitvoering van het herstructureringsplan voor Cockerill-Sambre ».

Het woord is aan de heer Didden.

De heer Didden. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb gisteren reeds een gedeeltelijk antwoord gekregen op mijn vragen naar aanleiding van de interpellatie van de heer Van Ooteghem. Aangezien enkele elementen echter nog niet volledig duidelijk zijn, wil ik mijn vragen toch nog stellen.

In het kader van het Europese staalbeleid werd onder de regering-Martens V door de heer Gandois een herstructureringsplan opgesteld voor Cockerill-Sambre. Dit plan werd door de regering aangenomen en voor de uitvoering werd in diverse enveloppes voorzien.

Graag zou ik omtrent de uitvoering antwoord bekomen op volgende vragen :

Ten eerste, welk is het nog beschikbare deel van de onderscheiden enveloppes per 1 januari 1986 met name voor het sociaal luik, voor het investeringsluik en voor de hulp voor ondersteuning van de verliezen of voor de enveloppe voor cash drains ?

Ten tweede, had ik graag een inzicht — maar ik heb uit het antwoord van gisteren van de minister vernomen dat dit niet eenvoudig is — gehad in de globale financiële behoefte van het bedrijf voor het jaar 1986 en de daarop volgende jaren.

Ten derde, had ik graag een overzicht van de personeelsreductie per jaar, te beginnen met het eerste staalplan, dus met 1 januari 1979.

Ten vierde, had ik graag vernomen welke de verschillpunten zijn tussen het plan-Gandois en de tot hiertoe bekomen resultaten op bedrijfseconomisch vlak, inzake personeelsbestand, investeringen en marktevolutie.

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Aerts, die antwoordt namens de minister van Economische Zaken.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1985-1986
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1985-1986

De heer Aerts, staatssecretaris voor Energie, toegevoegd aan de minister van Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, de steuncodex-regels voor de staalnijverheid die vanaf 1 januari 1986 van toepassing zijn, verbieden de toekenning van nieuwe tegemoetkomingen voor investeringen alsmede nieuwe werkingstegemoetkomingen.

Daarentegen blijft er op de sociale enveloppe voor Cockerill-Sambre een geïndexeerd saldo van 6,7 miljard op 1 januari 1986.

Aangezien de tweede vraag nauw verband houdt met de eerste, kan het geachte lid in het antwoord daarop reeds gegevens vinden.

Ik wens eraan toe te voegen dat er voor het ogenblik niets op wijst dat bijkomende middelen voor dit jaar nodig zouden zijn; de toekenning ervan zou trouwens onverenigbaar zijn met de huidige steuncodex.

Over de evolutie van het personeel van Cockerill-Sambre, Carlam ingegrepen, zal ik de heer Didden dadelijk een nota overhandigen die betrekking heeft op de periode 1979-1985.

Sedert 1979 is de tewerkstelling dus met nagenoeg 39 pct. verminderd. Ik voeg eraan toe dat de doelstelling van het plan-Gandois, het personeelsbestand op 14 871 te brengen, einde 1986 zal zijn verwezenlijkt.

Wat de uitvoering van het plan-Gandois betreft, dient erop te worden gewezen dat op het vlak van het nijverheidsschema, naast bepaalde lichte aanpassingen waartoe werd beslist ingevolge gebeurtenissen die zich na de uitwerking van het plan voordeden, Valfif werd stilgelegd, wat oorspronkelijk niet gepland was, en synergie-akkoorden met Arbed-Sidmar werden gesloten.

Het sociaal doel zal zeker zijn bereikt zoals blijkt uit het omstandig antwoord in verband met de evolutie van de tewerkstelling.

De financiële verbintenissen zullen zijn nagekomen overeenkomstig de machtigingsprocedures van de Europese Commissie. Deze beschouwingen beletten niet dat er een zeker verschil kan worden vastgesteld wat het resultaat betreft, vergeleken met de verwachtingen van de heer Gandois.

Deze afwijking is hoofdzakelijk te wijten aan de evolutie van de marktvorwaarden. De evolutie van de verkoopprijzen over de periode 1983-1986 werd immers overschat. Ook andere elementen zoals het huidige beleid van de Verenigde Staten en de evolutie van de dollarkoers en van de petroleumprodukten, die het plan niet voorzagen, beïnvloedden rechtstreeks of onrechtstreeks de daling van de prijzen der staalprodukten.

Als besluit voeg ik er nog aan toe dat de geproduceerde hoeveelheden overeenstemmen met de voorschriften van het plan. Daarom meen ik ook dat Cockerill-Sambre zich op de goede weg naar het herstel bevindt. Het is de taak van de onderneming hierin te slagen.

INTERPELLATIE VAN DE HEER MEYNTJENS TOT DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN, OPENBAAR AMBT EN DECENTRALISATIE, OVER « DE VEILIGHEID RONDOM DE KERNCENTRALE TE DOEL EN IN DE INDUSTRIEZONE VAN DE LINKEROEVER IN ANTWERPEN »

INTERPELLATION DE M. MEYNTJENS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTERIEUR, DE LA FONCTION PUBLIQUE ET DE LA DECENTRALISATION, SUR « LA SECURITE AUTOUR DE LA CENTRALE NUCLEAIRE DE DOEL AINSI QUE DANS LA ZONE INDUSTRIELLE DE LA RIVE GAUCHE DE L'ESCAUT A ANVERS »

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Meyntjens tot de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, over « de veiligheid rondom de kerncentrale te Doel en in de industriezone van de linkeroever in Antwerpen ».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Meyntjens. — Mijnheer de Voorzitter, de inplanting van de vier kerncentrales te Doel kan, hoe dan ook, geen goede beslissing worden genoemd. Binnen een straal van 20 km rond de kerncentrale van Doel liggen gans de fusie Groot-Antwerpen, de agglomeratie Antwerpen, verschillende middelgrote gemeenten en de stad Sint-Niklaas.

Deze zone heeft zowat de grootste bevolkingsdichtheid van ons land. Een ongeval in de kerncentrale te Doel zou, afhankelijk van de windrichting, dramatische gevolgen kunnen hebben voor de bevolking van deze steden en gemeenten.

Gedane zaken nemen geen keer. Het kernpark te Doel staat er. De tempels van onze twintigste eeuw, zoals Schumacher ze beschrijft in zijn boek *Hou het klein*, verheffen zich boven ons landschap uit als symbolen van onze hoogtechnologische maatschappij.

Waar het nu op aankomt is de omwonende bevolking te beveiligen en te beschermen bij een mogelijk ongeval met externe gevolgen. En hier is het spreekwoord « Gedane zaken nemen geen keer » zeker niet van toepassing.

Een ongeval in zo'n kernpark voor onmogelijk houden is naïef en zelfs gevaarlijk. De overheid, de bouwheer van dit kernpark, heeft daarom de dwingende plicht de bevolking te beschermen en te beveiligen. Ingevolge artikel 4 van de wet van 31 december 1983 betreffende de civiele bescherming behoort deze opdracht toe aan de minister van Binnenlandse Zaken.

« Bescherming en beveiliging » houdt in dat er rampen- en evacuatieplannen worden uitgewerkt voor het geval er zich een ongeval met externe gevolgen in de kernenergiecentrales voordoet. Plannen opstellen is echter lang niet voldoende. De bevolking moet zich ook beschermd en beveiligd voelen. Dit kan alleen wanneer de overheid eerlijke informatie over de veiligheidsplannen verstrekt aan de bevolking, de betrokken gemeentebesturen en alle betrokken instanties. Dit betekent ook dat zij zich betrokken weten bij de inoefening en uitwerking van deze veiligheidsplannen.

Wat werd er van deze dubbele opdracht, tot op heden, gerealiseerd?

Door de provincie Antwerpen werd een hulpplan opgesteld dat de benaming meekreeg « onderling hulpplan bij nucleair ongeval in de Ebesinstallatie te Doel ». Op papier schijnt deze zaak dus blijkbaar in orde. Toch is het op zijn minst bevredigend dat dit onderliggende hulpplan gehuld wordt in een geheimzinnig kleedje.

Ik heb mij de moeite getroost om inzage te krijgen van dit OH-plan. Als parlementsleden zouden wij minstens inzage recht moeten hebben wat deze plannen betreft. Welnu, noch de Civiele Bescherming van Oost-Vlaanderen, noch de Civiele Bescherming van Antwerpen konden of wilden mij dit document overhandigen.

Het provinciebestuur van Antwerpen maakte zich van deze, blijkbaar netelige, kwestie af door te stellen dat, ik citeer, « bedoelde kerninstallaties van Doel, volledig gelegen op het grondgebied van de provincie Oost-Vlaanderen ». Zal het provinciebestuur van Antwerpen op dezelfde manier reageren bij een mogelijk ongeval in de kerncentrale?

Aangezien dit OH-plan werd opgesteld in opdracht van de minister van Binnenlandse Zaken, richtte ik mij tot u, mijnheer de minister, met dezelfde vraag. Tot op heden ontving ik ook van u geen antwoord.

Waarom is ook u niet bereid een tipje van deze sluier op te lichten? Is de veiligheid van onze bevolking gediend met al die geheimzinnigheid? Of voelt de overheid zich, ondanks dit OH-plan, te onzeker inzake veiligheid van onze bevolking om hierover eerlijke informatie te verspreiden?

Ik kan aannemen dat dit plan technisch is om het op grote schaal te verspreiden. Maar, zoals u zelf zegt in antwoord op mijn parlementaire vraag van 14 juni 1985, de personen en diensten die in het kader van dit plan een specifieke opdracht te vervullen hebben, zouden toch zeker in kennis gebracht moeten worden van dit OH-plan.

In uw antwoord op mijn vraag van 17 december 1985 legt u er bovendien de nadruk op dat de verschillende ministeries en lokale en provinciale besturen, binnen de perken van hun eigen specifieke bevoegdheden, betrokken werden bij het opstellen en uitvoeren van deze hulpplannen.

Voor de gemeente Beveren en de stad Antwerpen lijkt dit inderdaad het geval te zijn. Het gemeentebestuur van Zwijndrecht echter, een aangrenzende gemeente van Beveren, gelegen op amper 10 km van Doel, werd nooit betrokken bij de opstelling van dit OH-plan en werd evenmin op de hoogte gebracht van de inhoud van dit plan of van de belangrijkste richtlijnen. Ook bij de inoefening en actualisering van dit OH-plan werd de gemeente Burcht-Zwijndrecht nooit betrokken.

Ik kan niet aannemen, mijnheer de Vice-Eerste minister, dat de gemeente Zwijndrecht geen specifieke opdracht kreeg toegewezen, al was het alleen maar omdat vrijwel alle verkeer over het grondgebied van deze gemeente moet verlopen. Bij een mogelijke evacuatie van het gebied rond de kerncentrale van Doel vormt de gemeente Zwijndrecht, via de Waasland- en Kennedytunnel, de draaischijf voor de hulpverlening van en naar het rampgebied.

Bovendien wil ik de aandacht erop vestigen dat de industriezone, die aansluiting geeft op de kerncentrale van Doel, volledig op het grondgebied van de gemeente Burcht-Zwijndrecht gelegen is. Ook voor de 2.500 personen die daar werken draagt deze gemeente een belangrijke verantwoordelijkheid.

Ik zou er daarom willen op aandringen, mijnheer de Vice-Eerste minister, dat de gemeente Zwijndrecht onmiddellijk in kennis gesteld wordt van het OH-plan en dat deze gemeente in de toekomst zal worden betrokken bij de inoefening en actualisering van dit plan.

Wat het tweede deel van uw dubbele opdracht betreft, namelijk de informatie van de bevolking, durf ik grote vraagtekens te plaatsen achter de gevoerde informatiecampagne.

Het gemeentebestuur van Beveren ontving inderdaad van uw diensten informatiebrochures. Deze werden bedeeft aan de bevolking wonend in een straal van 5 km rond de kerncentrale. Wanneer we dat in de realiteit bekijken, zijn er ruw geschat 1.000 mensen ingelicht. Hoe belangrijk deze informatiecampagne ook moge zijn, ze mist haar doel want juist de dichtbevolkte woon- en werkzones vallen buiten de zone van 5 km. Of was dit met opzet gedaan?

In een straal van 10 km liggen de dichtbevolkte gemeenten Beveren, Melsele, Zwijndrecht op de linker-Scheldeoever, maar ook Ekeren, Kapellen en Stabroek op de rechter-Scheldeoever. Deze belangrijke bevolkingsgroep werd helemaal niet ingelicht over de voorzorgen die kunnen worden genomen bij een nucleair ongeval met externe gevolgen. Deze mensen weten helemaal niet op welke manier de evacuatie zal verlopen. Het valt dan ook te verwachten dat zij, bij een mogelijk ongeval, paniekerig zullen reageren en hierdoor alle OH-plannen, hoe goed ze ook mogen zijn, in het honderd zullen doen lopen.

Ik zou er daarom willen op aandringen, mijnheer de Vice-Eerste minister, dat de informatiecampagne zou worden verruimd tot de bevolking wonend en werkend in een straal van 10 km rond de kerncentrale van Doel.

De veiligheid rond het kernpark van Doel is slechts één facet van de veiligheidsproblematiek op de Antwerpse linker-Scheldeoever. De petrochemische bedrijven op de Antwerpse linkeroever vormen eveneens een permanente bedreiging voor de bevolking en de werknemers.

In vorige interpellaties voor de Kamer, gericht tot u, mijnheer de Vice-Eerste minister, drong ik sterk aan op de noodzakelijke veiligheidsmaatregelen voor deze industriezone. De vraag voor de aanleg van een tweede vluchtweg in deze industriezone, stond hierbij centraal. De gouverneur van de provincie Antwerpen, de heer Kinsbergen, en de vereniging Vibna steunden ten volle deze eis en wensten mij zelfs geluk met mijn interpellatie.

Naar aanleiding van deze interpellatie beloofde u de aanleg van deze vluchtweg te bespoedigen.

In antwoord op mijn parlementaire vraag de dato 17 december 1985 liet u mij weten dat deze vluchtweg werd gerealiseerd door de zorgen van het ministerie van Openbare Werken en dat hij in gebruik werd gesteld op 19 augustus 1985.

Aanvankelijk was ik verheugd over het feit dat zowel de minister van Openbare Werken als de minister van Binnenlandse Zaken eindelijk de ernst van de situatie hadden ingezien en, in gezamenlijk overleg, waren overgegaan tot de aanleg van deze vluchtweg. Bij een controle ter plekke, sloeg dit optimisme al vlug om in een bittere ontgoocheling. De aanleg van deze vluchtweg is de meest tragikomische realisatie die ik ooit voor ogen kreeg.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, u zou er goed aan doen zelf eens een kijkje te gaan nemen. U zult uw ogen niet kunnen geloven.

Toen het nog droog was buiten en de vorst de grond steenhard maakte, was een gedeelte van de zogenaamde vluchtweg nog enigszins berijdbaar. Bij regenweer, zoals we dat hier kennen, zal u zich een weg moeten banen door de plassen en het slijk. Deze oude landweg verdient nog nauwelijks de naam van weg en hem promoveren tot tweede vluchtweg van de Antwerpse linkeroever is bijgevolg gewoon waanzin.

Het is duidelijk dat de overheid hier gekozen heeft voor een gemakkelijke oplossing. Voor de ontginning van de Antwerpse linkeroever liet Dolso verharde wegen aanleggen die aansloten op de bestaande landweg naar Kallo. Dit tijdelijk traject, bestemd voor de aan- en afvoer van materiaal en grondstoffen, verdient zeker geen benaming van tweede vluchtweg. Hoogstens kan men hier spreken van een voorlopige noodoplossing die in de kortst mogelijke tijd plaats moet maken voor een definitieve.

Wie daarentegen durft beweren dat deze weg de definitieve oplossing is voor de beveiliging van dit industriegebied, is ofwel naïef of anderszins neemt hij de veiligheid van de bevolking en de werknemers in dit industriegebied niet ernstig.

Ik vrees dat wij hier het laatste mogen veronderstellen. Bovendien staat het vast dat die zogenaamde vluchtweg door zijn ligging de veiligheid in deze industriezone hoegenaamd niet verbetert. Integendeel.

Bij een ernstig ongeval — ik roep als getuige de minister van Buitenlandse Betrekkingen die de plaats zeer goed kent, vermits hij van de gemeente Zwijndrecht afkomstig is — waarbij de Canadalaan of eerste vluchtweg wordt afgesneden, moeten de Antwerpse veiligheids- en hulpdiensten een geweldige omweg maken om het rampgebied te bereiken. Deze diensten moeten eerst naar het 4 km verder gelegen Kallo rijden om dan via de dorpskom en enkele smalle baantjes de zogenaamde vluchtweg te bereiken. Eens op de vluchtweg aangekomen moeten zij dan nog eens dezelfde afstand afleggen vooraleer zij uiteindelijk het rampgebied bereiken.

Mijnheer de minister, het is wraakroepend wanneer men dit ziet. Op een moment dat elke seconde van belang kan zijn, wanneer mensenlevens op het spel staan, gaat men hier een wandeling maken in de vrije natuur. Tegelijkertijd het gebied ontruimen en hulp bieden, is langs deze wet gewoon onmogelijk. Verkeer van en naar het rampgebied is langs deze smalle weg totaal uitgesloten.

Het probleem van de tweede vluchtweg in de Antwerpse industriezone op de linker-Scheldeoever blijft bijgevolg even acuut. Iemand die de verantwoordelijkheid draagt over de veiligheid van de bevolking en de werknemers, mag zich niet geruststellen op basis van illusies. Mijnheer de minister, u zou de rijkswacht toch ook geen wapen ter hand stellen om het terrorisme te bestrijden? Ik dring er daarom met klem op aan dat er onmiddellijk van start zou worden gegaan met de aanleg van een tweede vluchtweg die beantwoordt aan de hedendaagse normen inzake veiligheid.

Een goede en efficiënte oplossing ligt voor het grijpen. Met een minimum aan kosten kan dit project gerealiseerd worden.

Ik vraag u de kaart even te bekijken. Tussen de firma's Dreding en BP Chemicals liggen er heel wat gronden braak. Bovendien bevinden er zich op deze gronden onverharde wegen die gebruikt werden bij de opspuitingswerken. Deze wegen geven nu reeds bijna een rechtstreekse verbinding tussen de expresweg Antwerpen-Zelzate en het einde van de Canadalaan. Het volstaat deze wegen te verbreden en te verharren en het probleem van de tweede vluchtweg is van de baan. Eenvoudiger kan het niet. Ik ben steeds bereid om u als gids te dienen om de zaken ter plaatse te bekijken.

Ik hoop dat u de belachelijke oplossing die momenteel bestaat, zal laten varen, om uiteindelijk werk te maken van de aanleg van die tweede vluchtweg.

Uitgaande van een concreet voorval, wil ik u tenslotte een suggestie doen die zou kunnen leiden tot een betere aanpak van de veiligheidsproblemen in en rond industriezones.

Op 18 april 1985 deed er zich bij de firma Polysar, op het grondgebied van Zwijndrecht, een incident voor, waarbij gasalarm werd gegeven aangezien er een ernstig explosiegevaar bestond op de Canadalaan.

Door het bedrijf werd een beroep gedaan op de rivierpolitie, die al het scheepvaartverkeer op de Schelde afsloot. Gelukkig kregen de veiligheidsdiensten van het bedrijf de situatie onder controle. Niettegenstaande de ernst van dit ongeval bij de firma Polysar, gelegen in een industriegebied waar 2.500 personeelsleden werkzaam zijn, werd de gemeentelijke overheid niet op de hoogte gebracht.

Dergelijk ongeval is zeker geen alleenstaand feit in industriezones. We mogen aannemen dat dergelijke ongevallen geregeld voorkomen. Meestal zorgen de bedrijven er wel voor dat hierover niet te veel informatie wordt verspreid. Als het enigzins kan, houden zij zeker de overheid op een afstand. Nochtans is de informatie over dergelijke ongevallen voor de overheid, op alle niveaus, van groot belang bij de uitwerking van een veiligheidsbeleid.

Met een theoretische benadering van de veiligheidsaspecten kan men onmogelijk komen tot efficiënte veiligheidsmaatregelen. Uit concrete voorvallen kan men praktische ervaringen opdoen waaruit een efficiënt veiligheidsbeleid kan groeien.

De gemeentebesturen hebben bij een ernstig ongeval op hun grondgebied een meldingsplicht tegenover de provincie. De provincie kan dan onmiddellijk andere veiligheids- en hulpdiensten inschakelen. Voor de bedrijven bestaat die meldingsplicht aan de gemeentelijke overheid helemaal niet. Bijgevolg gaat er ook heel wat aan het wakend oog van de gemeenten voorbij.

Bij de bedrijven is de verleiding immers groot om zelf een ongeval onder controle te krijgen. Wanneer de zaak uit de hand dreigt te lopen of wanneer het eigenlijk al te laat is, zullen de overheidsdiensten erbij worden gehaald.

Waarom zou er geen meldingsplicht kunnen worden ingesteld voor gevaarlijke bedrijven tegenover de gemeentebesturen? Deze meldingsplicht zou eventueel kunnen worden gekoppeld aan het verlenen van een exploitatievergunning.

Ik ben er mij van bewust dat deze materie tot de bevoegdheid van de gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu behoort. Toch lijkt het mij belangrijk u op deze meldingsplicht te wijzen omdat hierdoor belangrijke informatie kan worden verzameld voor het uitwerken van een veiligheidsbeleid, vermits dit nog steeds een nationale materie is.

Mag ik, tenslotte, mijnheer de minister, een antwoord vragen op de volgende vragen :

Ten eerste, waarom werd de gemeente Burcht-Zwijndrecht nooit betrokken bij de opstelling, uitvoering, inoefening en actualisering van het OH-plan voor de kerncentrale van Doel?

Hoe zal de gemeente Burcht-Zwijndrecht in de toekomst betrokken worden bij de uitwerking van dit plan?

Ten tweede, kan de minister van Binnenlandse Zaken de informatiecampagne ter bescherming van de bevolking tegen een nucleair ongeval met externe gevolgen verruimen tot de dichtbevolkte woon- en werkcentra gelegen in een straal van 10 km rond de kerncentrale van Doel?

Ten derde, wanneer is de aanleg van een tweede vluchtweg, die tegemoetkomt aan de hedendaagse normen inzake veiligheid, gepland voor de Antwerpse linkeroever?

Ten vierde, is de minister van Binnenlandse Zaken van oordeel dat door een wettelijke regeling van de meldingsplicht voor bedrijven aan de gemeenten belangrijke informatie kan worden verkregen voor het uitwerken van effectieve veiligheidsplannen in de industriezones? (*Applaus op de banken van de Volksunie en van Agalev.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Nothomb.

De heer Nothomb, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — Mijnheer de Voorzitter, het opmaken van provinciale hulpplannen voor civiele bescherming is een zaak van de provinciegouverneur, die zich hierin laat bijstaan door ambtenaren, die hij ter zake het meest geschikt acht en die behoren tot zijn eigen administratie of tot andere openbare besturen. In hoofdzaak regelen deze hulpplannen de coördinatie van de hulpdiensten geroepen tot hulpverlening bij rampspoedige gebeurtenissen en catastrofes.

De gemeentelijke autoriteiten hebben van hun kant tot taak eigen gemeentelijke hulpplannen op te stellen, die bij erge schadegevallen op het grondgebied van de gemeente kunnen worden toegepast en die normaliter uitmonden in een provinciaal hulpplan wanneer een coördinatie op het provinciale vlak vereist is.

In 1982 werden door mijn toedoen en door bemiddeling van de betrokken provinciegouverneurs aan de gemeentebesturen, wier gemeente geheel of gedeeltelijk gelegen is in een zone van 10 km rond een kernenergiecentrale, ten behoeve van hun inwoners informatiebrochures ter hand gesteld met aanwijzingen omtrent de te nemen maatregelen bij een nucleair ongeval met externe gevolgen in een centrale.

Ook de gemeente Zwijndrecht heeft dergelijke informatiebrochures ter beschikking gekregen, hoewel het grootste deel van de gemeente buiten de 10 km-zone gelegen is.

Een vluchtweg voor de industriezone van de Antwerpse linkeroever werd in 1984 aangelegd door het ministerie van Openbare Werken. Deze heeft inderdaad een voorlopig karakter. Ik zal bij mijn collega van Openbare Werken aandringen op het bespoedigen van de studies met het oog op het realiseren van een definitief tracé.

4. Bij de totstandkoming van de provinciale hulpverleningsplannen hebben de betrokken bedrijven, verenigd in Vibna, dit is verenigde industriebedrijven van Noord-Antwerpen, een belangrijke bijdrage geleverd.

In de bestaande plannen werd bepaald dat, op aangeven van het betrokken bedrijf of van om het even welke getuige, de hulpverlening op gang gebracht wordt via de verwittigingen van de eenvormige oproepcentra van 900 en 906. Wat de kerncentrale betreft, werden deze hulpplannen opgemaakt op grond van het koninklijk besluit van 28 februari 1963 inzake bescherming van de bevolking en werknemers tegen ioniserende stralingen.

Tenslotte wens ik het geachte lid te signaleren dat het wetsontwerp « inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten », ingediend op 13 juni 1985 in de Senaat en dat momenteel bij de Senaatscommissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu aan

de orde is, voorziet in een wettelijke regeling van de meldingsplicht bij een zwaar ongeval. Binnen het raam van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming werd reeds eerder, bij koninklijk besluit van 1 februari 1985, aan de industrie de verplichting opgelegd om de administratie van de arbeidsveiligheid te verwittigen bij ieder zwaar ongeval.

Je puis ajouter deux éléments. Les communes peuvent demander la brochure en question, dont vous souhaitez la diffusion, monsieur Meyntjens. Elles l'ont reçue automatiquement si elles étaient situées dans un rayon de dix kilomètres autour de la centrale, mais elles peuvent en demander des exemplaires supplémentaires si elles le désirent.

Les plans « catastrophe » eux-mêmes ne doivent pas être répandus. Ils contiennent des indications utiles à l'intention des services, notamment des numéros de téléphone, les noms des personnes à prévenir, des ordres de service, etc.

Si l'honorable sénateur souhaite disposer de ces plans, je puis les lui communiquer à titre personnel dans le cadre de ses activités de contrôle parlementaire. Il est exclu toutefois, ces plans n'étant pas destinés au grand public mais bien aux services concernés, de les communiquer à l'extérieur.

En ce qui concerne le projet de loi que j'ai évoqué, je puis envisager, à la suite de votre interpellation, de préserver les dispositions de l'article 9, qui prévoient l'obligation d'informer immédiatement le ministre ayant la protection civile dans ses attributions et qui ne concernent pas les catastrophes d'origine nucléaire.

Nous pourrions, au moyen d'un amendement que je suggérerai à ma collègue, Mme Mie Smet, étendre cette obligation aux incidents survenant dans des centrales nucléaires.

Le projet de loi avait été inspiré par « la directive Seveso » qui envisage les catastrophes survenues dans les industries chimiques classiques; les problèmes nucléaires en avaient été exclus puisqu'ils étaient réglés par ailleurs.

Pour ce qui est de l'obligation d'informer le ministre chargé de la protection civile, je suis prêt, si ma collègue y consent, à proposer d'étendre les dispositions du projet de loi, uniquement pour ce qui concerne le devoir d'information dont vous avez parlé. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Meyntjens.

De heer Meyntjens. — Mijnheer de Voorzitter, het antwoord van de minister heeft mij gedeeltelijk ontgoocheld.

Als u opmerkt, mijnheer de Vice-Eerste minister, dat de provinciediensten verantwoordelijk zijn voor het organiseren van de hulpplannen, hebt u gelijk. Alleen stellen wij dan vast dat er geen coördinatie is tussen Antwerpen en Oost-Vlaanderen. Het zal dus best kunnen dat de gemeente Zwijndrecht, die langs de linker-Scheldeoever ligt, altijd terzijde wordt gelaten, enerzijds door Antwerpen, anderzijds door Oost-Vlaanderen. Ik vraag u daarop toezicht te houden. Immers, wanneer er zich een ongeval voordoet, moet de gemeente Zwijndrecht ervoor zorgen dat het verkeer op een fatsoenlijke manier verloopt.

Voorts, verwijst u ook naar de gemeentelijke verantwoordelijkheid. Er wordt vaak gesproken over de gemeentelijke autonomie. Ook wij zijn voorstander van de gemeentelijke autonomie. Bepaalde zaken echter kan men als gemeente gewoon niet aan. Ik geef u ter overweging dat een gemeente zoals Zwijndrecht met 17 000 inwoners een industriepark heeft van petrochemische bedrijven waarin de gemeente geen enkele inspraak heeft. Zij kunnen een negatief advies geven over gelijk welke vestiging. Het is echter de bestendige deputatie die de bouwtoelating geeft, die de exploitatievergunning aflevert enzovoort. Als gemeente, ik herhaal het, heeft men daarop geen enkel toezicht. Hier verwijst u naar de gemeentelijke autonomie waarbij de gemeenten zelf dan maar de veiligheidsplannen moeten uitwerken, wat totaal absurd is.

Bovendien zegt u dat de gemeente Zwijndrecht betrokken is bij het bedelen van informatiebrochures in verband met een eventueel ongeval in de kerncentrale. Ik kan u verzekeren, mijnheer de minister, dat zulks niet waar is. Ik heb zitting in de gemeenteraad van Zwijndrecht. Ik heb hieromtrent navraag gedaan bij het schepencollege. Er werd nooit één enkele brochure bedeld in de gemeente. Ik ben tevreden van u te horen dat wij ze op aanvraag kunnen krijgen. De gemeente zal dan waarschijnlijk wel doen. Als deze brochure niet in de gemeente Zwijndrecht werd bedeld, veronderstel ik echter dat dit ook niet het geval is geweest in de omliggende gemeenten binnen een cirkel van 10 km, zoals de gemeenten Stabroek en Kapellen. Wij zullen die gemeentebesturen op de hoogte brengen. Zij kunnen dan eventueel ook de brochure aanvragen.

Ten aanzien van de bedrijven die zelf hun hulpplannen moeten opstellen, kan ik u alleen maar aanraden, mijnheer de minister, eens even bij die bedrijven binnen te lopen. Polysar en 3 M zijn gescheiden door een afspanning met kippengaas. Weet u welke veiligheidsmaatregelen er zijn getroffen? In dat kippengaas heeft men een gat van twee bij vier meter geknipt: dat is de tweede vluchtweg voor het bedrijf Polysar. Geloof mij, mijnheer de minister, u hoeft niet altijd naar die bedrijven te luisteren. Het beste voorbeeld is het geval van Amoco-Fina waaromtrent de jongste tijd in de pers werd geschreven.

Gaat u ter plaatse even kijken, mijnheer de minister, dan zult u kunnen vaststellen dat niet alles wat men u zegt waarheid is. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATIE VAN DE HEER LUYTEN TOT DE EERSTE MINISTER EN TOT DE MINISTER VAN BUITENLANDSE BETREKKINGEN OVER « DE VERTEGENWOORDIGING UIT BELGIË OP DE TOP VAN DE FRANSTALIGE LANDEN, DE ENGAGEMENTEN EN GEVOLGEN DIE HIERUIT KUNNEN VOORTVLOEIEN EN DE BEHANDELING OP 17 FEBRUARI 1986 VAN VIER VLAAMSE PARLEMENTAIRES DOOR DE VERANTWOORDELIJKE VAN DE BELGISCHE AMBASSADE TE PARIJS »

INTERPELLATION DE M. LUYTEN AU PREMIER MINISTRE ET AU MINISTRE DES RELATIONS EXTERIEURES SUR « LA REPRESENTATION BELGE AU SOMMET DES PAYS AYANT EN COMMUN L'USAGE DU FRANÇAIS, LES ENGAGEMENTS ET LES EFFETS QUI PEUVENT EN RESULTER ET LE TRAITEMENT INFLIGÉ, LE 17 FEVRIER 1986, A QUATRE PARLEMENTAIRES FLAMANDS PAR LES RESPONSABLES DE L'AMBASSADE DE BELGIQUE A PARIS »

De Voorzitter. — Aan de orde is nu de interpellatie van de heer Luyten tot de Eerste minister en tot de minister van Buitenlandse Betrekkingen over « de vertegenwoordiging uit België op de top van de Franstalige landen, de engagementen en gevolgen die hieruit kunnen voortvloeien en de behandeling op 17 februari 1986 van vier Vlaamse parlementairen door de verantwoordelijken van de Belgische ambassade te Parijs ».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Luyten. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister van Buitenlandse Betrekkingen en oud-Eerste minister, uit de titel blijkt dat mijn interpellatie gericht was tot twee ministers.

Toen ik nog niet zo lang geleden vernam dat de minister van Buitenlandse Betrekkingen mij zou antwoorden, dacht ik aan een evolutie in verband met beide excellenties tijdens de jongste jaren.

Er was een tijd, vlak voor u Eerste minister werd, mijnheer de minister van Buitenlandse Betrekkingen, dat het met deze man anders zou worden. Toen stond u alleen op de affiche. De keer daarop stond u er samen met de heer Martens op. De keer daarop was het de heer Martens alleen. Nu komt u hier antwoorden op een interpellatie gericht tot de Eerste minister. Misschien betekent dit dat u volgende keer Eerste minister zult zijn. Ik hoop het voor u.

U weet waarover het gaat. De titel van mijn interpellatie is duidelijk genoeg.

Over het eerste deel van de titel kan reeds discussie komen. Sommigen noemden die conferentie « de top van de Franstalige landen », maar mondgemeen werd het « de top van de francophonie ». Ik heb zelfs die titulatuur in de Franstalige pers gewijzigd gezien, misschien naargelang er reactie kwam.

De feiten zijn u bekend. Op 17, 18 en 19 februari werd deze vertoning gehouden, met nogal veel *garde républicaine*-gedoe, sommigen zegden in het kader van de Franse verkiezingen. Iets dergelijks kan zin hebben voor een bepaalde volksgemeenschap in dit land, maar niet voor de andere.

Ik zegde reeds dat discussie werd gevoerd over de titel, maar de inhoud interesseert mij meer.

Ik steun zowel op verslagen als op verklaringen van vooraanstaande personen, van wie de Franse president niet de minste is. Hij zegde dat het doel van deze conferentie was een bedreigde taal, een taal die door de historische evolutie in een andere situatie terecht was gekomen, te beschermen.

Ik dacht bij bepaalde van die verklaringen aan flaminganten uit de negentiende en het begin van de twintigste eeuw, die opkwamen voor de verdediging van hun taal en culturele identiteit.

Ik heb verklaringen van de Franse president gehoord die sterk gingen in de richting van verdediging van « langue et culture menacées ».

Naargelang standpunten werden ingenomen door bepaalde landen die vonden dat die *menace* toch niet zo groot is, en dat in bepaalde delen van de wereld het oude taal- en cultuurimperialisme van Frankrijk zelfs nog niet helemaal uitgewoed is — wij als Vlamingen zijn goed geplaatst om daarover te oordelen —, werden de accenten verlegd naar de broederlijkheid tussen de volkeren, dat klinkt altijd goed en, waarom dan ook niet, de Noord-Zuidverbinding en de speciale zorg voor de francofone landen uit de ontwikkelingswereld.

Gezien die evolutie van de inhoud en de discussie over wat men ging doen, waar men blijkbaar tot kort voordien niet helemaal zeker over was, kon de vraag worden gesteld wie daar eigenlijk heen moest.

In ons land, met de Grondwet die werd herzien, bestaat hierover de discussie Geens-Tindemans, en het gaat hier niet over André Geens van de Volksunie. Omstreeks het jaar 1983 voerde uzelf, mijnheer de minister, met de heer Geens, voorzitter van de Vlaamse executieve, een discussie met nota's waarbij veel juridische en praktische disputen zijn uitgevochten over wie wie vertegenwoordigt in dit geregionaliseerde land.

Het ligt nogal voor de hand dat het feit of men deel uitmaakt van de nationale dan wel van de regionale regering bepalend was voor de interpretatie. Indien het bij die ontmoeting inderdaad in de eerste plaats ging om het culturele, dan had men de kans moeten grijpen in dit hernieuwde België met zijn twee gelijkwaardige gezichten, een Nederlands en een Frans — ik zeg opzettelijk Nederlands omdat de Franstaligen zich in onze Grondwet als Franse gemeenschap hebben laten inschrijven, wat sprekend is voor de toestand in dit land met zijn Franse, Vlaamse en Duitstalige gemeenschap —, om de Franstalige gemeenschap zichzelf als volwaardige gemeenschap te laten vertegenwoordigen in dat Frans internationaal cultureel concert.

De Franse Gemeenschap moest uiteindelijk bijna overgaan tot dreiging. U zal zich de perscampagne vóór 17 februari nog wel herinneren. In een belangrijk Brussels blad lezen wij : « Martens éclipsera Monfils au sommet francophone » met daaronder een spotprentje waarop Martens met op de achtergrond Gol en Hansenne door Mitterrand begroet wordt met « la délégation francophone belge je suppose ? », waarop Martens die men blijkbaar in de schoenen schuift niet goed Frans te spreken zegt : « Woui » met *double v*. Tekeningen zeggen soms meer over wat de mensen van u denken dan de dingen die zij over u schrijven.

Mijnheer Monfils, had inderdaad gelijk, toen hij zijn verwondering erover uitdrukte nog steeds geen uitnodiging te hebben ontvangen, eraan toe te voegen dat zij die uitnodiging zelfs mochten houden indien zij van plan waren hen — zoals wij dat in de Kempen zeggen — als stopgat van het laatste uur te gebruiken. Pas toen de Franstalige gemeenschap in dit land het zo scherp ging stellen, is men rap achter de schermen wat gaan bijsturen en overleggen wie wie zou vertegenwoordigen.

Als Vlaams-nationalist en als autonomist wil ik voorbijgaan aan de juridisch-legale discussies van 1983 over de vraag wie dit land en zijn volksgemeenschappen mag vertegenwoordigen waarover ik trouwens interessante documenten heb zowel van de heer Geens als van de heer Tindemans. Ik blijf erbij dat men de kans heeft gemist in dit land met zijn vele Vice-Eerste ministers om, ook als men dacht nationaal te moeten vertegenwoordigd zijn, mijnheer Gol of mijnheer Nothomb niet te hebben laten optreden als volwaardige vertegenwoordigers op nationaal vlak van de francophonie. Als kijkwachter had men dan misschien mijnheer Kempinaire kunnen afvaardigen want als men daar ook sprak over ontwikkelingssamenwerking is dat, mijns inziens, zijn recht. Ik heb echter de bedenking gemaakt dat het misschien dan toch de reële samenvatting was van wat door mensen die het kunnen weten, de echte machten achter de schermen wordt genoemd en de echte verhouding ten opzichte van het buitenland. Ooit heeft een vooraanstaand iemand gezegd dat men in dit land geen Eerste minister kan worden zonder de toestemming van de *quai d'Orsay*. Het was weliswaar in de periode tussen de twee wereldoorlogen dat dit werd geformuleerd en misschien zal u daarbij de bedenking maken dat wij « nostalgiekers » of « niet-uit-het-verleden-geraakten » zijn. Een blad dat zichzelf progressief noemt stelde naar aanleiding van de aanwezigheid van de boerenzoon uit Sleidinge op de top van de *francité* toch de vraag of daarvoor de Vlaamse soldaten aan de IJzer in de modder hadden gebeten.

Ik laat die discussie over onze vertegenwoordiging voor wat zij is. Ik zou echter wel kunnen vergelijken met andere landen die wel een eigen opstelling hadden. Ik wil niet te ver teruggaan. Er zijn volkeren

met zelfrespect en er zijn er andere. Ik herinner mij dat toen Ierland destijds na gedurende eeuwen te zijn platgetrapt en nadat het zijn tanden had laten zien aan Engeland, en men in 1921 over het statuut van Ierland begon te onderhandelen, Lloyd George de onderhandelingen als volgt samenvatte : « De Ieren zitten al in de dertiende eeuw bij het opstapelen van de ellende die wij hun hebben aangedaan. »

De Algerijnen hebben geweigerd naar Parijs te gaan vanuit de redenering dat zij aan het verkiezingsnummer van Mitterrand niet meededen noch aan het neocolonialisme. Algerije heeft al te veel geleden onder de Franse verdrukking om — zoals velen het interpreteren, zelfs via verklaringen van Mitterrand — zomaar in het rijtje te staan. Ik moet toegeven dat dit een soort zelfrespect is waarvan deze houding niet de eerste uiting is.

Ik heb in de jaren 60 in Leuven meegemaakt dat een stomme Westvliming — de Westvlimingen verontschuldigen me wel — op een thé dansant in Leuven tot een Algerijnse student zei : « Wij hebben hier geen makaken nodig. » Die Algerijnse student antwoordde : « Bedoelt u mij ? » Zoals u weet is een makaak een aap, en die Algerijn vond dat blijkbaar nogal denigrerend. De Algerijnen zijn in 1930 onder Frankrijk gekomen, zei hij, wij hebben tien jaar gevochten en zijn nu een vrije soevereine Staat. Hoelang is de Vlaamse beweging al bezig ? België is toch ook in 1830 gesticht. Hij heeft onze toestanden in Leuven blijkbaar zeer goed leren kennen !

Vanuit de norm zelfrespect om voor zijn vrijheid op te komen en in vergelijking met Algerije mag men invullen wie de makaak of de aap is, zei hij.

Ik heb die Algerijn tegen die stomme Westvliming sterk gesteund en in bescherming genomen. Hij had groot gelijk.

Zwitserland met zijn bekende klassieke voorzichtigheid op diplomatiek vlak is een land met vier volksgemeenschappen en stelt zich niet voor als een Franstalig land. Vanuit zijn confederatie stuurt het geen vooraanstaande figuren maar wel iemand als waarnemer op cultureel vlak. Dat is het verschil.

Ook de gevolgen interesseren mij. Ik heb de Franse pers nogal goed gevolgd. In *Le Monde* van 21 februari stond een samenvatting van wat heette ... *Les décisions pratiques* ... over wat allemaal zou gebeuren. Ik zal het niet opsommen maar verwijs — want u zal niet onmiddellijk kunnen antwoorden — naar de financiële verplichtingen die dit zou kunnen meebrengen.

Er zijn uiteraard heel wat zaken van culturele aard waarvoor ik de heer Monfils veel inzet, moed en geld toewens. Ook op het vlak van wat de Vlamingen zeer lang interesseert, zijn er een aantal praktische beslissingen die men zou kunnen nemen met de francophone landen, of de landen waarin Frans als taal wordt gebruikt, om opnieuw tot een nuancerende te komen.

Inzake ontwikkelingssamenwerking zijn wij wel achterdochtig. Ik merk dat de landen die zich engageerden vooral Frankrijk, Canada en België zijn. Als Vlaming van een partij die samen met andere Vlaamse partijen al te vaak de eenzijdige oriëntatie heeft aangeklaagd, vind ik dat ontwikkelingssamenwerking vaak samenvalt met culturexpanisie die moet dienen voor de francophone culturexpanisie. Ik zou wel eens willen weten welke engagementen zijn genomen en wie zal betalen.

Men wil blijkbaar ook banden creëren op institutioneel of op een soort moreel vlak. « Renforcement de la concertation entre délégations francophones au sein du système des Nations Unies. » Gaan wij naast de Navo, waarvan wij een volwaardig lid zijn en waarvan wij het lidmaatschap verdedigen — u bent er trouwens een fel verdodiger van —, en de Europese Gemeenschap, waarin wij geïntegreerd zijn, ons integreren in een soort derde internationale institutie die zou heten « de francophone landen ». Welke is de rol van België ? Wat heeft Vlaanderen daar dan eigenlijk mee te maken ? Ik citeer letterlijk uit het document dat mij ter beschikking werd gesteld en waarin de 28 beslissingen staan vermeld, waarvan ik er in vogelvucht een aantal heb aangehaald.

Tot daar enkele praktische zaken over die *sommet*. Maar wij hebben als Vlaams-nationalisten een aantal Vlaamse morele beschouwingen omtrent deze gebeurtenis te formuleren.

U kent wellicht — u hebt het misschien reeds als Vlaming met een zeker identiteitsbewustzijn ten geschenke gegeven aan een buitenlandse delegatie — het boek *The Fair Face of Flanders* van mevrouw Patricia Carson uit Gent, de echtgenote van een Vlaams hoogleraar. Zij heeft, beter dan de officiële instanties wellicht hadden gekund, dit prachtige boek gemaakt om Vlaanderen beter te doen kennen. Intussen is het al in vier talen gepubliceerd. Dit boek komt mij in gedachten wanneer ik terugdenk aan de gebeurtenissen die in Parijs plaats hadden juist vóór wij daar hardhandig werden aangepakt, toen wij als vreedzame manifestanten met ons bordje rondliepen waarop stond : « La Flandre n'est pas un pays francophone. » Aan het congrespaleis hingen de Belgische vlag en de vlag met de Waalse haan, zodat wij ons als Vlaams-nationa-

listische parlementsleden afvroegen of voortaan de Belgische vlag alleen voor de francofonen in dit land bestemd was. Ofwel had men de Waalse vlag alleen moeten hangen, ofwel de Waalse, de Vlaamse en de Belgische vlaggen. Maar nu voelden wij ons als Vlamingen niet door de lading van de Belgische en de Waalse vlaggen gedekt.

Het oude zeer, sinds de oprichting van de Belgische Staat tot stand gekomen, liet zich opnieuw voelen. De Eerste minister, die hier vandaag ontbreekt, heeft daartegen nog geprotesteerd en is hiervoor zelfs voor de rechtbank moeten komen. In 1958, toen België met de slogan « een deur en een venster openen op de wereld » een wereldtentoonstelling inrichtte, werd de heer Martens, toen student, samen met Flor Grammens, ondertussen gevierd voor zijn hardnekkigheid in de Vlaamse strijd, deskundig bijgewerkt in het Franse paviljoen. In het blad *Le Monde* werd er onlangs nog aan herinnerd dat Vlaanderen al te lang heeft moeten schuilgaan achter de Franse *façade* van België ingevolge de kracht van de gebeurtenissen die uit de structuur van 1830 zijn voortgesproten. Ik wil dit even situeren, want het gaat hier niet, zoals Lloyd George zegde om de dertiende eeuw, maar om feiten die amper één generatie geleden hebben plaatsgehad. Ik ben, in 1958, als student aan de hogeschool, enorm geschokt geweest toen ik vaststelde dat Vlaanderen in de wereld totaal onbekend was. Wij bezochten, onder leiding van wijlen professor Lamberty en Dr. Van Haegendoren van de Lodewijk De Raetstichting, de paviljoenen van die landen waar een nationaliteitsprobleem bestond. Het bleek toen dat onze ambassadeurs bij de voorbereiding van die wereldtentoonstelling de Vlamingen niet hadden vertegenwoordigd en dat men in de meeste landen niet wist dat wij bestonden.

Een Joegoslavische studente, die onze gids was in het Joegoslavisch paviljoen waar vijf volkeren vertegenwoordigd waren, verontschuldigde zich omdat de Nederlandstalige opschriften zo klein waren. Zij had echter pas vernomen dat er zoveel Vlamingen in België woonden. Zij vroeg toen hoe groot die Vlaamse minderheid in België was. En dat is de vraag die ik als Europe reiziger in het Europa der volkeren al zo dikwijls heb horen stellen, zo dikwijls dat ik er beschaamd over ben. Ik was beschaamd in 1958 dat ik die ellendige situatie in België nog moest uitleggen. Nochtans hadden wij reeds een schoolstrijd meegeemaakt en de koningskwesie. Toen ik de toestand aan die Joegoslavische studente had uitgelegd, zegde zij mij dat er in ons land dan toch al lang federalisme had moeten bestaan. Ik heb toen aangetoond dat er een politieke partij was opgericht die daarvoor begon te ijveren, maar dat wij nog bisschoppen hadden die verkondigden dat het doodzonde was voor die partij te stemmen. Dat was monseigneur De Smedt, u herinnert het zich misschien nog.

De vernietigende zin, die een jonge kommunistische studente uit Joegoslavië mij toen naar het hoofd slingerde was : « Excuseer, val me niet langer lastig met uw verhaal. Een volk met zo weinig zelfrespect zou beter van de aardbodem verdwijnen. » Dit heeft de Vlaams-nationalist in mij, die ik geworden was na lectuur over de tragiek van ons volk, nog versterkt.

Staan wij er nu zoveel beter voor? U kent zeker het fameuze rapport van de heer Buchmann, gewezen gemeenschapsminister : « Vlaanderen heeft geen echt imago in de buurlanden », een zeer lijvig rapport waarin wij in het gunstigste geval overkomen als een volkje dat indertijd wat schilders, weliswaar prachtige, heeft voortgebracht, dat veel bier drinkt en dat de stad Brugge restaureert. Dit weet men meestal wel. Veel meer niet. De samenvatting van dit rapport is een uitdaging om Vlaanderen echt bekend te maken.

Ik lijd niet aan overgevoeligheid. Enkele dagen geleden las ik nog in een krant dat fractieleider Van den Brande overhoop ligt met staatssecretaris Knoop en weigert in zijn gezelschap mee te gaan naar India en andere Aziatische landen wegens de eenzijdig francofone samenstelling van de Belgische delegatie en de achteruitstelling van Vlaanderen. Zo zegt het althans de heer Van den Brande, die geen « geobseerde » nationalist is, zoals sommigen van mij beweren. De heer Van den Brande handelt uit zelfrespect, althans ik hoop dat het hem er niet om te doen is een nummertje op te voeren.

Er zijn nog andere zaken. Camille Huysmans heeft indertijd gezegd dat voor die Franse cultuurpolitiek, voor dit pro-Franse optreden, geheime fondsen worden verstrekt in de geest van « Chaque homme a deux patries : la sienne et puis la France. » Sommigen draaien dit wel eens om.

De heer Huysmans heeft in de jaren 60 verklaard dat bepaalde Waalse agiterende kranten in tamelijk hoge mate gesponsord werden met officiële Franse middelen. Even vóór de wending van de jaren 80 las ik in *Gazet van Antwerpen* dat geheime agenten Frankrijks invloed in Canada proberen te vergroten, met een zeer gedetailleerd verhaal erbij. Ik beschuldig Frankrijk niet van een politiek à la Napoléon III, maar u kan van mij aannemen dat wij als Vlamingen en dan vooral

als Vlaams-nationalisten niet zeer geestdriftig kunnen zijn over het hele gebeuren, hoewel wij aan de Franse Gemeenschap in dit land ten volle het recht toekennen daarin haar eigen weg te gaan.

Een pijnlijke ondervinding, die ik niet zwaarder wil maken dan ze was, maar waaronder mevrouw Maes meer heeft geleden, is de behandeling van de Vlaamse parlementsleden aan de Belgische ambassade in Parijs. Als ik dit achteraf rustig bekijk — nadat mijn woedende Spaanse voorouder tot rust is gekomen —, vind ik het toch nog op zijn minst gortig wat men daar met ons gedaan heeft. U kent de feiten. Nochtans was de actie vooraf aangekondigd via een campagne in de Vlaamse kranten. Onze partijvoorzitter en onze senaatsfractie hadden duidelijk stelling genomen en gezegd dat volgens ons de Eerste minister als Vlaming niet op zijn plaats was op die conferentie, omdat een Eerste minister volgens de Belgische wetgeving en geplogenheden taalkundig en cultureel « asexueel » moet zijn, zoals dit wel eens wordt genoemd in ons land. Wij hadden onze stelling bepaald vóór 17 februari en aangekondigd dat wij die maandag met een delegatie naar Parijs zouden gaan. De Franse politie was blijkbaar op de hoogte, want de politieprefect uit de Seine, die de jongens van Tak met hun autobus de zaterdag heeft opgevangen, heeft gehandeld volgens de strategie van de politiemet-gezond-verstand, zo van « u mag eens een leeuwenvlaggetje hangen aan uw ambassade en een dossiertje in de bus stoppen ». De Tak-delegatie had vooraf gevraagd te worden ontvangen.

Dat was die zaterdag blijkbaar niet mogelijk. De ambassade bleef potdicht voor vijftig Vlamingen. Die jongens zullen misschien hun naam tegen hebben gehad zoals dat ook het geval is voor ons, Vlaams-nationalistische parlementsleden.

Door de politieprefect van Parijs mochten zij gedurende drie kwartier aan het Congrespaleis van de rue Kléber hun spandoek afrollen met de leuze : *La Belgique n'est pas encore latine*. Vlaanderen is geen Franstalig land. Zij mochten er drie kwartier vreedzaam hun liederen zingen. De Fransen vonden ze zelfs mooi. Uit een vriendelijk gesprek met Kuipers en mezelf bleek dat zij in meerderheid Bretoenen, Corsikanen en Elzassers waren, die inderdaad traditioneel beroepsmatig naar Parijs afzakken om daar conciërge of portier te worden of, wanneer het om vrouwen gaat, minder fraaie beroepen uit te oefenen. Dit alles vanuit de Franse politiek : *Paris est le désert français*.

Onze ervaring was minder aangenaam. Wij, vier vreedzame parlementsleden in het land van vrijheid, van *liberté*, van alle grote woorden die wij daarover in onze geschiedenisboeken in het college van Lier hebben geleerd, werden zeer snel van onze plaats verdreven door een overmacht van politie. Mevrouw Maes moest zelfs vakkundig een judogreep ondergaan zodat haar duim er nog altijd scheef van staat. Onze leeuwenvlag werd er weinig fraai behandeld, zoals de Fransen er in 1302 bij hun intrede in Brugge mee deden. Bij een overmacht van dertig politieagenten en geheime politie begaven wij ons toen met ons vieren, naar de Belgische ambassade om er infrastructurele hulp te vragen. Dat kon gewoon per telefoon. Maar ik heb enige ervaring van ambassades. Toen we daar aanbelden om ons te legitimeren als vier parlementsleden, zou ik willen weten welke echotafels er toen zijn begonnen te werken, waarheen en in welke richting, om tot de onwaardige toestand die we toen meemaakten te komen.

Nadat we ons hadden gelegitimeerd bij de persoon die kwam opendoen — hij was blijkbaar op de hoogte gebracht van ons voorgenomen bezoek —, gingen de zaken potdicht. De grenzel werd geschoven op de ijzeren poort aan de achterkant van het gebouw dat u, als minister van Buitenlandse Aangelegenheden, goed kent. Men liet ons een halfuur in de sneeuw staan. Het is maar toen mevrouw Maes aanbelde en met een zwaar incident dreigde als deze komedie nog zou blijven duren, dat men ons binnenliet. Ik had er zelfs mee gedreigd over het hek te klimmen. Men wist dat we maar met vier waren en het is waarschijnlijk pas na ettelijke telefoontjes, misschien naar het ministerie van Buitenlandse Betrekkingen te Brussel, dat men ons heeft binnengelaten.

Iedereen die wel eens een stempel moet halen op deze ambassade, zal wellicht op dezelfde stoelen in de voorhal hebben mogen plaatsnemen en van dezelfde gastvrijheid als wij, parlementsleden, hebben mogen gebruik maken.

Toen mijn woede was geweken, vond ik de wijze waarop men ons heeft behandeld onwaardig. Ik ken de algemene normen die worden gebruikt wanneer parlementsleden zich tot hun ambassade wenden. Ik zou daar getallen kunnen achterzetten in verband met de hulp en de infrastructuur die personen genieten als ze zich tot de ambassade van hun land wenden.

Voor ons was dat blijkbaar niet het geval. Het was een vriendelijke mijnheer die ons ontving en die misschien met ons sympathiseerde. Het was niet de hoogste gezagdrager in de ambassade, maar wellicht een handelsraad. Wij hebben toen onze gevoelens gelucht over het feit dat wij in de ijsregen een halfuur in de straten van Parijs moesten wachten om in onze eigen Belgische ambassade te worden ontvangen.

Ik heb gevraagd of het een algemene regel is dat, wanneer personen bij de ambassade aanbellen, men ze een halfuur buiten laat staan, ofwel of dit alleen maar het geval is wanneer het parlementsleden betreft en zeker wanneer dit Vlaams-nationalisten zijn.

Als verontschuldiging sprak men over veiligheidsmaatregelen, over de vrees voor een manifestatie die vanuit de Belgische ambassade zou worden verdergezet. Wel, in « Clochemerle » zou men het niet beter hebben kunnen formuleren, want er was immers militaire bewaking binnen de ambassade. Ik die op één na de laatste was in gymnastiek, ben dus zeer slecht geplaatst om Belgische ambassades te gaan bezetten. Wij waren trouwens maar met vier. Mevrouw Maes was dan nog in een voorgaand treffen met de Franse politie gekwetst geraakt aan haar duim. Voor de rest waren er een advocaat van steviger allure en senator Meyntjens. Maar die zijn van inborst zoveel vreedzamer dan ik, zodat men ook van hen weinig moest vrezen.

Ik heb mij afgevraagd of dat de manier is om parlementsleden te ontvangen. Of is het nog altijd zo dat de ambassadeur in Parijs, die blijkbaar nog steeds van adel moet zijn, zich meer schatplichtig voelt aan het land van verblijf dan aan parlementsleden van het land waarvoor hij werd uitgezonden?

Niet wij alleen hebben gereageerd op dit gehele gebeuren. Er zijn zeer veel, ook gematigde Vlaamse verenigingen, die op de verkiezingsnummers van de heer Mitterrand en op de amper gecamoufleerde horentjes van het Franse imperialisme dat er in talloze formuleringen doorstak, hebben gereageerd. Sprak minister Dumas niet van een poging tot het oprichten van een Franse Gemeenbest? Op een bepaald ogenblik liet hij zich zelfs het woord *Commonwealth* ontvallen.

Ik meen dat hij al tot de orde is geroepen want er bestaat in Frankrijk een wet die personen die een officieel ambt bekleden verbiedt Engelse woorden te gebruiken. Ik heb toen teruggedacht aan mijn Algerijn uit Leuven en aan het kernwoord dat vele gebeurtenissen in België verklaart, namelijk het woord « zelfrespect » of liever, het gebrek aan zelfrespect, onder andere, van een aantal personen in de ambassade of van een aantal ministers. Ik dacht ook terug aan de woorden van Michiel Vandekerckhove, de stichter van de CVP : « Het essentiële verschil in dit land en de samenvatting van veel gebeuren is dat de Waalse ministers zich als Walen gedragen en dat de Vlaamse ministers zich gedragen als Belgen. » Dat is waarschijnlijk de essentie van de uitleg die wij zoeken. We krijgen er zelfs geen dank voor.

In *Le Monde* stonden artikels over Eerste minister Martens, over zijn kwalijk flamingantistisch verleden. Ik neem hem zijn flamingantisme niet kwalijk, maar wel het feit dat het verleden tijd is. In *La Libre Belgique* stond een foto van Martens afgedrukt onder de grote titel « Promouvoir la francophonie » en in *De Standaard*, die misschien meer verplichtingen heeft tegenover een bepaalde partij, stond geschreven dat Martens zich op de vlakte houdt. Ik vind dit pijnlijk en zielig, wanneer ik terugdenk aan ons gezamenlijk verleden.

Een andere spotprent beeldde Mitterrand af met Premier Martens, waaronder stond : « La délégation francophone et le « woui » de Martens. » *La Libre Belgique* laat Premier Martens op een tekening zeggen : « Ce n'est pas parce que Monfils a représenté la Belgique des communautés et des régions que j'aurai représenté, moi, la Belgique de papa. »

Niettegenstaande zijn tegenspartelingen vertegenwoordigde Eerste minister Martens toch dit *Belgique de papa*. Men heeft een fundamentele kans gemist om de twee volkeren in dit land hun eigen gelaat te laten vertonen. Martens had zich beter dit nummertje, waarvoor hij later nog bespot werd door de Franstaligen, bespaard.

In de kranten hebben wij kunnen lezen dat Martens dapper heeft meegezongen tijdens het grote souper dat door president Mitterrand in Versailles werd aangeboden. Er werden daar, onder andere, liederen van Jacques Brel gezongen, maar men zegt niet of ook *Les Flamants* erbij was. Ik hoop dat Premier Martens, die volgens de kranteverslagen goed kan meezingen, ook naar het Vlaams-nationaal zangfeest zal komen in april aanstaande, dat zal plaatshebben onder het motto « Hij vleide geen groten ter wereld, hij duldde geen vreemden als heersers in 't land ». Deze zin komt uit de Van Rijswijck-mars en past, mijns inziens, zeer goed in de gebeurtenissen van *la Belgique de papa*, die wij daar in Parijs hebben kunnen meemaken. De bekende auteur Herman Vos, die instaat voor de bindteksten op het zangfeest, schrijft : « Dit volk moest Latijns worden volgens de stichters van dit land of verdwijnen. Het onderging noch het ene noch het andere, omdat iedere generatie haar mannen en vrouwen heeft gekend die weigerden zich aan de bezetter te verkopen, lieden die vaak met het leven bekochten dat zij geen vreemden duldten tot heersers in 't land. »

Jef Burm, iemand uit uw eigen streek, mijnheer de minister, heeft een prachtige, zelfs zachte repliek geschreven op het minderwaardige, bijna van haat doordrongen lied van Jacques Brel. Het heette : « Non, Jacques, non, tu n'as pas raison. » Ik zal hier niet zingen, zoals Eerste

minister Martens in Parijs. Het zou natuurlijk wel origineel zijn. Ik wil het straks wel eens zingen in de koffiekamer, want ik vind zelfs de melodie ervan mooier dan die van het lied van Brel. Wij zijn echter een cultuur met een beperkte uitstraling. Zelfs de BRT zorgt niet voor de verspreiding van dergelijke liederen. Ik citeer wel de twee meest pakkende strofen van dit lied van Jef Burm, die zeer goed weergeven dat wij, Vlaams-nationalisten, met deze interpellatie willen zeggen.

De eerste strofe luidde : « Zonder de flaminganten zou Belgisch onrecht nog bestaan. Zou de gewone volksmens de taal der burgers niet verstaan. Zonder de flaminganten was de universiteit nog Frans. Niemand in heel dat Vlaanderen kreeg in het Nederlands een krans. « Non, Jacques, non, tu n'as pas raison. »

De slotstrofe luidt : « Zoals in Québec libre, riep hier geen staatsman : Vlaanderen vrij. Niemand kwam ons ooit helpen; slechts flaminganten keerden het tij. Gij zijt een groot man, Jacques, uw mooie liedjes liegen niet, maar zwijg over de flaminganten. Zij vechten « pour le plat pays ». Deze tekst vind ik zeer *ad rem*.

Vandaag kreeg ik ook een tekst toegestuurd uit Frans-Vlaanderen, een andere godvergeten groep, een platgetrapt volk, een echte *langue menacée*. Na driehonderd jaar leven zij nog steeds onder de Franse hiel. De *Parti fédéraliste flamand*, een partij uit die streek, heeft enkele weken geleden een bloemenhulde gebracht aan het monument van Roger Salengro, een vroegere socialistische burgemeester van Rijsel. U zal die wel kennen, mijnheer de minister, want u bent geïnteresseerd in geschiedenis.

Verbeke, de voorzitter van de *Parti fédéraliste flamand*, sprak bij het neerleggen van de bloemen, een tekst uit. Zijn woorden getuigen echt van het zelfrespect dat ze daar in Frans-Vlaanderen nog hebben na driehonderd jaar Franse bezetting. Ik hoop dat Eerste minister Martens met de Franse minister Lang gesproken heeft over het tragische lot van deze *langue menacée*, over onze eigen Vlaamse volks- en Frans-Vlaanderen. Collega Mommerency is wel begaan met het lot van deze mensen en ik wil hem daarmee ook feliciteren.

Met de woorden van de voorzitter van de *Parti fédéraliste flamand* bij het monument van Roger Salengro zal ik weergeven wat ons geraakt heeft bij die tocht naar Parijs.

« Bien que devenu homme politique de l'Hexagone, Roger Salengro osa dire un jour : Je suis Flamand, pas seulement Flamand, je suis flamingant » — Jacques Brel moest het gehoord hebben — « voulant par là affirmer une fidélité inébranlable à ses origines flamandes. Nous, Flamands de France, l'apprécions d'autant plus que, malheureusement, trop d'hommes, de droite comme de gauche, issus de notre terre, oublièrent trop facilement au contact de la vie politique jacobine parisienne, leur qualité de Flamand. »

Die woorden van iemand uit Frans-Vlaanderen dat al driehonderd jaar bij Frankrijk hoort, had de Eerste minister moeten lezen vóór hij naar Parijs vertrok. En spijtig genoeg voor de heer Martens, moet ik daar nog aan toevoegen dat men niet alleen zijn Vlaams zelfrespect kan verliezen door in contact te komen met het jacobijnse politieke leven in Parijs, maar ook door Eerste minister te worden van België, al dan niet met de zegen van *le quai d'Orsay*. (Applaus op de banken van de Volksunie.)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tindemans.

De heer Tindemans, minister van Buitenlandse Betrekkingen. — Mijnheer de Voorzitter, de heer Eerste minister verhinderd zijnde om deze vergadering bij te wonen, verzoekt mij op het eerste deel van de interpellatie van de heer Luyten het volgende te antwoorden. Ik citeer :

« Krachtens een beslissing van de Ministerraad van januari heb ik — de heer Martens —, samen met Vice-Eerste minister Gol en de minister van Tewerkstelling en Arbeid Hansenne, België vertegenwoordigd op de conferentie van de regeringen van de landen waar het Frans een officiële taal is, en die op 17 tot 19 februari op initiatief van de Franse president in Parijs plaats had. »

De Franse Gemeenschap van ons land was ook vertegenwoordigd. Namens België nam minister Dameaux en namens de Franse Gemeenschap nam de heer Bertouille aan een voorbereidende ministerversameling deel.

Canada was op de eigenlijke conferentie vertegenwoordigd door één enkele delegatie, geleid door de heer Mulroney, federaal Eerste minister. Afgevaardigden van Quebec en van Nieuw-Brunswick maakten van deze delegatie deel uit.

De Zwitserse bondsregering was op het politieke vlak op deze conferentie door een staatssecretaris, als waarnemer, vertegenwoordigd.

België was niet betrokken bij het opstellen van de uitnodigingen tot de conferentie die plaats had op initiatief van president Mitterrand. Canada met Quebec, Tunesië, Senegal en Frankrijk hebben deze taak onder elkaar verdeeld.

De situatie in ons federaal ingericht land, met drie nationale talen, brengt mee dat onze regering theoretisch zou moeten deelnemen aan conferenties, ten eerste, van de Nederlandstalige landen, ten tweede, van de Franstalige landen, en ten derde, van de Duitstalige landen. »

Tot daar de Eerste minister. Ik wil daar nog aan toevoegen dat de heer Nothomb als lid van de nationale regering destijds in Nederland deelnam aan de ceremonie ter gelegenheid van de ondertekening van het taalunieverdrag tussen Nederland en België, omdat dit verdrag de twee landen bindt. Indien het echter om een verbintenis zou gaan in de sfeer van punt I van de bijzondere wet op de culturele autonomie, te weten de bescherming en de luister van de taal, dan zou in Parijs de Franse Gemeenschap van ons land optreden, gelet op de culturele autonomie.

Wat het tweede gedeelte van uw interpellatie betreft, mijnheer Luyten, kan ik u het volgende zeggen.

Eigenlijk hebben er twee manifestaties plaatsgevonden :

Een eerste op zaterdag 15 februari door Tak, vóór de Belgische ambassade. Er waren geen incidenten. Een tweede op maandag 17 februari, dit keer met incidenten vóór het *Centre Kléber des conférences internationales*. Daarna zijn de manifestanten naar de ambassade gegaan.

Dat is het incident met de vier parlementsleden waarover u gesproken hebt.

Ambassadeur Rittweger nam deel aan de *Conférence de la francophonie* en moest in de loop van diezelfde dag nog een krans neerleggen vóór het monument van konink Albert. De ministerraad Verkammen was eveneens bezig met de *Sommet de la francophonie*. Het zijn eerst de ambassadeur en dan de eerste secretaris die zich met de zaak hebben beziggehouden. De ambassadeur behoort tot de Franse taalrol, de eerste secretaris tot de Nederlandse.

Rekening houdend met geruchten — ook u hebt er allusie op gemaakt — over een eventuele bezetting van de Belgische ambassade had het personeel, belast met het ontvangen van de bezoekers, de opdracht gekregen een grote voorzichtigheid aan den dag te leggen. Toen bleek dat de parlementsleden vroegen door de ambassadeur of zijn plaatsvervanger ontvangen te worden, heeft de diplomaat met de hoogste rang, onmiddellijk alles ondernomen om dezen te bereiken.

Beiden hebben laten weten dat ze belet waren door officiële verplichtingen buiten de kanselarij waaraan ze zich niet konden onttrekken. Daarna werden de parlementsleden ontvangen door een diplomaat, die heeft moeten vaststellen dat deze parlementsleden gewoon vroegen of ze gebruik konden maken van de telefoon om persagentschappen en kranten op de hoogte te brengen van, en ik citeer de parlementsleden, « de brutale en harde behandelingen welke ze hadden ondergaan vanwege de Franse politiestrijdkrachten ». Daarna verlieten ze de ambassade. Dat een vrouwelijk parlements lid gekwetst was, werd niet vermeld of opgemerkt.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Luyten.

De heer Luyten. — Mijnheer de Voorzitter, het antwoord van de minister kan er wel door als prototype van een diplomatiek antwoord in de stijl van wat men in de 19e eeuw onder diplomatie verstond.

Over de grond van de zaak gaan wij uiteraard niet akkoord.

De discussie over de vertegenwoordiging van de naties van deze Staat en over de inhoud van wat zich op de *Sommet de la francophonie* heeft afgespeeld, zou verder moeten worden gevoerd. Reeds in 1983 waren er dergelijke discussies tussen de Vlaamse regering en u, mijnheer de minister — ik heb dat reeds vermeld —, over de autonomie van de gemeenschappen in dit land, maar het woord autonomie is té geladen om hier te worden toegepast. Daar gaat het hier niet over.

De berichten die u uit Parijs hebt gekregen zijn van die aard dat ik er opnieuw het woord *Clochemerle* moet opklakken.

Wij hebben ons gelegitimeerd van bij het aanbellen. In die straat was in de verste verte niemand anders te zien dan wij. Wij hebben ons kaartje van parlements lid gegeven.

Wij wilden iemand bereiken. In onze streek heeft men het nog altijd over Franse complimentjes als men té veel maniertjes heeft, maar de boerengastvrijheid in mijn Kempen zou ten minste toelaten dat vier parlementsleden die aan de deur staan, in de *Heilige Vorhalle* worden toegelaten, al moet men dan nog over de zaak telefoneren, in plaats van hen buiten in de regen te laten staan. Uiteindelijk werden wij dan

toch toegelaten, nadat wij bedreigd hadden over het hek te klimmen, vooraleer de hoogste in waardigheid, of wie dan ook die de echotafels in gang moest zetten, zijn werk deed.

Ik blijf in deze internationale context. Ik suggereer Premier Martens nog eens een uitnodiging te vragen aan de CDU-broeders uit Duitsland.

In Duitsland worden geregeld bijeenkomsten gehouden van de volkeren behorend tot de Duitse natie zoals de Sudeten. U weet dat zeer velen tijdens één van de grootste volksverhuizingen uit de mensengeschiedenis daar bijengekomen zijn. Daar gaan ook CDU-ministers heen.

Als repliek op mijn dringende vraag zegde Premier Martens dat hij ook zou gaan als zo iets met de Nederlandstaligen gebeurde, of met de Duitstaligen. Het zou misschien nuttig zijn dan eens een test te doen.

Ik ben benieuwd hoe de heer Martens zou reageren op een uitnodiging om als Eerste minister van een land waar Duitstaligen wonen, aanwezig te zijn op een internationale bijeenkomst van de Duitstaligen in de wereld.

De heer Tindemans, minister van Buitenlandse Betrekkingen. — Ik heb al eens gesproken op een dergelijke bijeenkomst.

De heer Luyten. — Inderdaad? Ik hoop dat de heer Martens dat ook eens zal doen om aan te tonen dat het geen holle woorden zijn die hij tot ons heeft gericht. Misschien heeft u wel meer moed dan de heer Martens.

Het meningsverschil tussen ons over de essentie zal wellicht blijven bestaan. Over het andere hebt u onze klok nog eens gehoord. De behandeling door de Belgische ambassade vond ik weinig fraai en kan als volgt worden samengevat : dat ze meer dienaar zijn van degenen die ze in Parijs ontmoeten dan van degenen die ze zouden moeten dienen, namelijk de eigen landgenoten *in casu* — hoewel ik mij nooit beroep op mijn prerogatieven — de parlementsleden van ons land. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Tot besluit van deze interpellatie heb ik twee moties ontvangen.

De eerste, ingediend door de heren Van Ooteghem en Meyntjens, luidt :

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Luyten en het antwoord van de regering,

Veroordeelt de aanwezigheid van Eerste minister Wilfried Martens op de top van de *francité* te Parijs,

Betreurt de onhoffelijke behandeling van de Volksunie-parlementsleden door de Belgische ambassade,

En verzoekt de regering alle nodige maatregelen te treffen om dergelijke incidenten in de toekomst te vermijden. »

De tweede, ingediend door de heren Vangeel, de Clippele en Langendries, luidt :

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Luyten en het antwoord van de minister van Buitenlandse Betrekkingen,

Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Luyten et la réponse du ministre des Relations extérieures,

Passe à l'ordre du jour. »

Wij stemmen later over de eenvoudige motie, die de voorrang heeft.

Nous procéderons ultérieurement au vote sur la motion pure et simple, qui bénéficie de la priorité.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Onze agenda is nu afgehandeld.

Notre ordre du jour est ainsi épuisé.

Aan de acht nog aanwezige leden en aan de minister deel ik mede dat de Senaat opnieuw zal vergaderen op donderdag 20 maart 1986 voor de behandeling van mondelinge vragen en interpellaties. Zoals u reeds werd medegedeeld zal het debat over de bijzondere machten wellicht vrijdag 21 maart te 14 uur worden aangevat.

PROPOSITIONS DE LOI — VOORSTELLEN VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Les propositions de loi ci-après ont été déposées :

1° Par M. Vandenhaute, modifiant la loi électorale communale;

De volgende voorstellen van wet werden ingediend :

1° Door de heer Vandenhaute, tot wijziging van de gemeentekieswet;

2° Par M. Swaelen, modifiant les limites entre les communes d'Anvers et d'Edegem;

2° Door de heer Swaelen, tot wijziging van de grenzen tussen de gemeenten Antwerpen en Edegem;

3° Par M. Wintgens, relative à la réduction des droits d'enregistrement à l'achat d'une première propriété bâtie ou non bâtie;

3° Door de heer Wintgens, betreffende de verlaging van de registratierechten bij de aankoop van een eerste gebouwde of ongebouwde eigendom;

4° Par M. Belot, instituant un tarif préférentiel sur le prix des transports en commun pour les jeunes demandeurs d'emploi au cours du stage d'attente Onem;

4° Door de heer Belot, tot invoering bij het openbaar vervoer van een voorkeurtarief voor jonge werkzoekenden tijdens de wachttijd opgelegd door de RVA;

5° par M. Gevenois, complétant l'article 76 de l'arrêté ministériel du 4 juin 1964 relatif au chômage;

5° Door de heer Gevenois, houdende aanvulling van artikel 76 van het ministerieel besluit van 4 juni 1964 betreffende de werkloosheid;

6° Par M. Lallemand et Mme Herman-Michielsens, relative à l'interruption de grossesse, tendant à modifier les articles 348, 350 et 351 du Code pénal et à abroger les articles 352 et 353.

6° Door de heer Lallemand en mevrouw Herman-Michielsens, betreffende de zwangerschapsafbreking, strekkende om de artikelen 348, 350 en 351 van het Strafwetboek te wijzigen en de artikelen 352 en 353 van hetzelfde Wetboek op te heffen.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Deze voorstellen van wet zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur leur prise en considération.

Er zal later over hun inoverwegingneming worden beslist.

De Senaat vergadert opnieuw donderdag 20 maart 1986 te 15 uur.

Le Sénat se réunira le jeudi 20 mars 1986 à 15 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten te 18 u. 5 m.)

(La séance est levée à 18 h 5 m.)

ANNEXE — BIJLAGE

Prise en considération — Inoverwegingneming

Liste des propositions prises en considération :

Lijst van de in overweging genomen voorstellen :

A. Propositions de loi :

1. Modifiant l'article 121 du Code judiciaire (de M. Henrion);

A. Voorstellen van wet :

1. Houdende wijziging van artikel 121 van het Gerechtelijk Wetboek (van de heer Henrion);

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

2. Abrogeant l'arrêté royal n° 296 du 31 mars 1984 relatif aux membres du personnel de maîtrise, gens de métier et de service des établissements d'enseignement de l'Etat (de M. Mouton et consorts);

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1985-1986
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1985-1986

2. Houdende opheffing van het koninklijk besluit nr. 296 van 31 maart 1984 betreffende de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van rijksinrichtingen (van de heer Mouton c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Enseignement et de la Science.

Verwezen naar de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap.

3. Relative à la gestion du personnel dans les services publics, à la dépolitisation de certaines nominations et promotions et à la création d'un Conseil supérieur de la Fonction publique (de M. Flagothier);

3. Betreffende het personeelsbeleid in de overheidsdiensten, de depolitisering van sommige benoemingen en bevorderingen en de instelling van een Hoge Raad van het Openbaar Ambt (van de heer Flagothier);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

4. Visant à permettre aux jeunes sportifs de poursuivre leurs activités sportives durant le temps de service militaire (de M. Gevenois et consorts);

4. Strekkende om jonge sportmannen in staat te stellen tijdens hun militaire dienst door te gaan met de beoefening van sport (van de heer Gevenois c.s.);

— Renvoi à la commission de la Défense.

Verwezen naar de commissie voor de Defensie.

5. Portant statut de reconnaissance nationale en faveur des hommes qui ayant rejoint l'Angleterre en 1940 et avant que l'armée belge soit reconstituée, se sont engagés et ont fait la guerre sous l'autorité d'une armée alliée (de M. Gevenois et consorts);

5. Tot toekenning van het statuut van nationale erkentelijkheid aan de mannen die in 1940 naar Engeland zijn gegaan en die, voordat het Belgisch leger opnieuw gevormd was, dienst genomen hebben en onder het bevel van een geallieerd leger aan de oorlog hebben deelgenomen van de heer Gevenois c.s.);

— Renvoi à la commission de la Santé publique et de l'Environnement.

Verwezen naar de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu.

6. Modifiant la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence (de M. C. De Clercq et consorts);

6. Tot wijziging van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum (van de heer C. De Clercq c.s.);

— Renvoi à la commission de la Santé publique et de l'Environnement.

Verwezen naar de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu.

7. Complétant l'article 71 du Code des impôts sur les revenus (de M. Cardoen et consorts);

7. Tot aanvulling van artikel 71 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (van de heer Cardoen c.s.);

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

8. Réalisant la réintégration administrative en ce qui concerne les droits à la pension (de M. Somers et consorts);

8. Houdende de administratieve reïntegratie met betrekking tot het recht op pensioen (van de heer Somers c.s.);

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

9. Portant régularisation du travail extra-muros effectué par des détenus pour le compte des pouvoirs publics (de M. Somers et consorts);

9. Houdende de regularisatie van de extra-murosarbeid voor de rekening van openbare besturen, uitgevoerd door gedetineerden (van de heer Somers c.s.);

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

10. Créant un Institut des juristes d'entreprise (de Mme Delruelle-Ghobert et M. Cooreman);

10. Tot oprichting van een Instituut voor bedrijfsjuristen (van mevrouw Delruelle-Ghobert en de heer Cooreman);

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

11. Modifiant l'arrêté royal du 4 mars 1965 d'exécution du Code des impôts sur les revenus (de M. Meyntjens et consorts);

11. Houdende wijziging van het koninklijk besluit van 4 maart 1965 tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (van de heer Meyntjens c.s.);

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

12. Interdisant la publicité commerciale dans les écoles (de Mme Van Puymbroeck et M. Vaes);

12. Betreffende het verbieden van handelsreclame in de scholen (van mevrouw Van Puymbroeck en de heer Vaes);

— Renvoi à la commission de l'Enseignement et de la Science.

Verwezen naar de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap.

13. Complétant les lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés (de M. Gijs et consorts);

13. Tot aanvulling van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders (van de heer Gijs c.s.);

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

14. Modifiant la loi du 16 décembre 1851 sur la révision du régime hypothécaire (de Mme Panneels-Van Baelen et consorts);

14. Tot wijziging van de wet van 16 december 1851 tot herziening van de rechtsregeling der hypotheeken (van mevrouw Panneels-Van Baelen c.s.);

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

15. Imposant aux administrations communales de l'agglomération bruxelloise l'obligation de communiquer les adresses de tous les nouveaux habitants aux Commissions française et néerlandaise de la culture de l'agglomération bruxelloise (de M. Valkeniers et consorts);

15. Waarbij aan de gemeentebesturen van de Brusselse agglomeratie de verplichting wordt opgelegd om de adressen van alle nieuwe inwoners mede te delen aan de Nederlandse en Franse Commissie voor de cultuur van de Brusselse agglomeratie (van de heer Valkeniers c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

16. Relative à la détermination du nombre des échevins et à la présentation du bourgmestre (de M. Valkeniers et consorts);

16. Betreffende de vaststelling van het aantal schepenen en de voordracht van de burgemeester (van de heer Valkeniers c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

17. Modifiant l'article 65 de la loi électorale communale (de M. Valkeniers et consorts);

17. Tot wijziging van artikel 65 van de gemeentekieswet (van de heer Valkeniers c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

18. Modifiant l'article 6, § 1er, VIII, et l'article 7 de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles (de M. Valkeniers et consorts);

18. Tot wijziging van de artikelen 6, § 1, VIII, en 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (van de heer Valkeniers c.s.);

— Renvoi à la commission des Réformes des Institutions.

Verwezen naar de commissie voor de Hervorming der Instellingen.

19. Accordant aux travailleurs salariés un congé extraordinaire en vue de veiller sur leur enfant malade (de M. Valkeniers et consorts);

19. Waarbij aan de werknemers een buitengewoon verlof wordt toegekend voor het oppassen van hun ziek kind (van de heer Valkeniers c.s.);

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

20. Transférant de Hainaut en Brabant certaines communes de la frontière linguistique (de M. Valkeniers et consorts);

20. Tot overheveling van een aantal taalgrensgemeenten uit Henegouwen naar Brabant (van de heer Valkeniers c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

21. Portant suppression des facilités linguistiques dans la commune de Bièvre (de M. Valkeniers et consorts);

21. Tot afschaffing van de taalfaciliteiten in de gemeente Bever (van de heer Valkeniers c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

22. Modifiant les lois sur l'emploi des langues en matière administrative (de M. Valkeniers et consorts);

22. Tot wijziging van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (van de heer Valkeniers c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

23. Modifiant l'article 19 de la loi du 30 juillet 1938 concernant l'usage des langues à l'armée (de M. Valkeniers et consorts);

23. Tot wijziging van artikel 19 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger (van de heer Valkeniers c.s.);

— Renvoi à la commission de la Défense.

Verwezen naar de commissie voor de Defensie.

24. Relative aux connaissances linguistiques requises en vue d'exercer certains mandats politiques des pouvoirs subordonnés dans l'agglomération bruxelloise (de M. Valkeniers et consorts);

24. Betreffende de taalkennis vereist in de Brusselse agglomeratie voor de uitoefening van bepaalde mandaten in ondergeschikte besturen (van de heer Valkeniers c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

25. Modifiant l'article 909 du Code civil (de M. Valkeniers et consorts);

25. Tot wijziging van artikel 909 van het Burgerlijk Wetboek (van de heer Valkeniers c.s.);

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

26. Modifiant l'arrêté royal du 17 septembre 1975 portant fusion de communes et modification de leurs limites, tel qu'il a été ratifié par la loi du 30 décembre 1975 (de M. Valkeniers et consorts);

26. Tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd door de wet van 30 december 1975 (van de heer Valkeniers c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

27. Portant fédéralisation des soins de santé (de M. Valkeniers et consorts);

27. Houdende federalisering van de gezondheidszorg (van de heer Valkeniers c.s.);

— Renvoi à la commission des Réformes des Institutions.

Verwezen naar de commissie voor de Hervorming van de Instellingen.

28. Tendant à adapter l'organisation, les responsabilités et les missions de l'Ordre des médecins en ce qui concerne notamment les compétences et le droit de décision (de M. Valkeniers et consorts);

28. Tot aanpassing van de organisatie, de verantwoordelijkheden en de taken van de Orde van geneesheren, meer bepaald inzake de bevoegdheid en het beslissingsrecht (van de heer Valkeniers c.s.);

— Renvoi à la commission de la Santé publique et de l'Environnement.

Verwezen naar de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu.

29. Modifiant en matière de sécurité sociale, de prestations sociales garanties et d'allocations sociales non contributives, le point de départ du délai d'appel et d'autres délais de recours prévus par le Code judiciaire (de M. Mouton et consorts);

29. Tot wijziging van het begin van de bij het Gerechtelijk Wetboek bepaalde termijn van hoger beroep en andere voorzieningstermijnen in-

zake sociale zekerheid, gewaarborgde sociale prestaties en sociale uitkeringen waarvoor geen bijdragen worden betaald (van de heer Mouton c.s.);

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

B. Proposition de résolution :

Relative aux violations des droits de l'homme au Kurdistan (de Mme Van Puymbroeck et consorts).

B. Voorstel van resolutie :

Betreffende de schendingen van de mensenrechten in Koerdistan (van mevrouw Van Puymbroeck c.s.).

— Renvoi à la commission des Relations extérieures.

Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

544